

US KAMPIOEN !

Na een barre tocht arriveerde een US-achtstal op 16 april in Krimpen aan de IJssel om te proberen de twee bordpunten voorsprong op Caïssa liefst nog wat uit te breiden. Er werd hier en daar echter zo beroerd gespeeld, zoals in het navolgende artikel van Tom te lezen valt. Aangezien ik geen basisspeler ben, bespaart Tom (tegen zijn gewoonte in) mij zijn kritiek. Zelden heb ik echter zo bangelijk gespeeld en mijn nederlaag was de meest verdiende in tijden. Op het nippertje werd er toch nog gewonnen, dat wel. Caïssa verloor!

Krimpen aan de IJssel - US		3½ - 4½
1 J.Banis(1858) - Tom Turk (2031)	0-1	
2 R.Tonnon(1928) - Jurgen Stigter (2007)	½-½	
3 J.v.Calmthout(1914)-Martijn Spaan(2028)	½-½	
4 P.Vostermans(1969)- Ed Schouten (2042)	1-0	
5 M.Ploeger(1941) - Peter Ton (2065)	0-1	
6 H.Ranft(1863) - Ad Putter (1847)	½-½	
7 J.v.Nieuwenhuizen(1837)-Bert Westera (1836)	1-0	
8 J.Huyzer(1939) - Henk Simon (1907)	0-1	

De voorlaatste ronde op 7 mei kende een vertraging door de stommiteit van de H'88 ons gebouw op die dag gesloten te houden. Gelukkig konden we in "twee klaveren" terecht, waar we naast Nieuw West en Nieuwendam konden aanschuiven. Met twee matchpunten voor op Caïssa en Promotie kon het kampioenschap vrijwel veilig worden gesteld. Het lukte niet, aangezien de routine deze keer maar ½ uit 3 wist te maken: Jurgen koos in mindere stelling voor tegenactie in plaats van het vrijwel afgrendelen van de stelling en verloor. Om de spanning er in te houden, zo zei hij. Met veel smaak werkten we evenwel zijn vlaaien naar binnen toen bleek dat Promotie was geveegd en Caïssa ook op gelijkspel blijven steken!

US - Spijkenisse:		4 - 4
1 Tom Turk - I.van der Gouw (—)	½-½	
2 Jurgen Stigter - D.Beltz (1848)	0-1	
3 Martijn Spaan - R.Looy (1876)	1-0	
4 Ed Schouten - W.Koster (2039)	½-½	
5 Peter Ton - I.Apon (1974)	0-1	
6 Ad Putter - P.Beltz (1880)	1-0	
7 Marc Ordodi (1721) - H.Koster (1964)	1-0	
8 Henk Simon - M.Meijler (1873)	0-1	

Geen briljant resultaat, maar degradatiekandidaten, vechtend voor hun laatste kans, zijn niet te onderschatten! De laatste ronde werd ingegaan in de wetenschap dat een 3½-4½ neder-

laag voldoende zou zijn voor de eindzege. Alweer moest een degradatiekandidaat worden bestreden, op 28 mei, maar deze keer lieten de keurtroepen van US de tegenstander geen kans. In een betonpartij schoof Tom remise; Henk had toen al gewonnen en het topskorerschap opgeëist met een veegpartijtje van 20 zetten, alweer met zwart. Peter speelde een uitstekende partij en strafte zijn tegenstander na een fout in moeilijke stelling beslissend af; Marc zette mat in een woeste partij; Martijn bereikte weinig maar wist zijn tegenstander niettemin te pakken te nemen; Jurgen pakte het materiaal dat zijn tegenstander hem aanbood en wist op het hoogtepunt van diens aanval met een fraaie de-maskeringszet winnend af te wikkelen. Dat Ed in een goed gespeelde partij tamelijk kansarm werd ingepakt deed niet meer ter zake. Wel jammer dat Ad met een afgrijsselijke blunder zijn overwegende stelling kado deed. De titel was echter al BINNEN!

Voorschoten - US		2½ - 5½
1. F.Fritschy(2142) - Tom (2031)	½-½	
2. M.Driessen(1874) - Jurgen (2007)	0-1	
3. S.Hilarius(1836) - Martijn (2028)	0-1	
4. A.Houweling(1985) - Ed (2042)	1-0	
5. A. de Boer(—) - Peter (2065)	0-1	
6. E. Bongers(1975) - Ad (1847)	1-0	
7. G.P. Both(1906) - Marc (1721)	0-1	
8. G.P. Sluiter(1874) - Henk (1907)	0-1	

Eindstand KNSB 3de klasse D			
1. US	14 - 43	(+6 =2 -1)	P
2. Caïssa	12 - 38	(5-3)	
3. Capelle	11 - 43½	(4½-3½)	
4. Fischer Z.	11 - 41½	(3½-4½)	
5. De Uil	10 - 38	(5½-2½)	
6. Promotie	9 - 34½	(4-4)	
7. Krimpen	7 - 30½	(4½-3½)	
8. Spijkenisse	6 - 31½	(4-4)	
9. Voorschoten	6 - 30½	(5½-2½)	D
0. Castricum	4 - 29	(6½-1½)	D

Zoals voorspeld is het meest gelijkmatige team kampioen geworden, wijzelf! Bijvoorbeeld Capelle wisselde briljante resultaten (8-0 tegen Krimpen!) met slechte af (maar één matchpunt gehaald tegen de twee degradanten!) Zo valt weer eens te zien dat degelijkheid en vasthoudendheid het veelal winnen van inspiratie en impulsen. Niet dat er individueel niet sterk werd gespeeld, integendeel. Bezie de individuele scores:

Individuele skores

1,0	Tom Turk	4 1/2/8	56%
1,89	Jurgen Stigter	4 1/2/9	50%
3,25	Martijn Spaan	5 1/2/8	69%
4,0	Ed Schouten	5/9	55%
4,22	Peter Ton	6/9	67%
6,0	Ad Putter	4 1/2/8	56%
7,0	Marc Ordodi	5/8	63%
7,63	Henk Simon	6 1/2/8	81%
5,0	Coen Mekers	0/1	
6,0	Jos van Ommeren	1 1/2/1	
7,5	Bert Westera	1/2	
8,0	Adriaan Houtsmul.	0/1	

In totaal skoorde US +34 = 18 -20, 60%.
Niemand hoeft ontevreden te zijn met de bereikte skore; Ad en Ed zijn wellicht

lichtelijk teleurgesteld, maar verlies of winst in de laatste ronde maakt veel verschil. Het stemt tot tevredenheid dat de basis aanzienlijk beter wist te skoren dan de invallers (toch het goede team opgesteld?) maar er mocht ook niet anders worden verwacht.

Goed, het is volbracht. Volgend jaar wederom 2de klasse KNSB. Tijdens het eten (waarbij Jurgen weer eens twee pizza's naar binnen werkte) werd er reeds voorspeld opnieuw het kampioenschap binnen te halen. Dat is de juiste instelling. We gaan ze aanpakken!

Bert
LDW 020688

De voorlaatste ronde op 7 mei 1988 was tragisch door de storm die van de B'88 ons gebied op die dag razend te houden. Gelukkig konden we de "twee klavieren" terecht. Het was een heel leuke wedstrijd en iedereen kon aan de slag. Het was een leuke wedstrijd en iedereen kon aan de slag. Het was een leuke wedstrijd en iedereen kon aan de slag.

US - België (1988)
1. Tom Turk - J. van der Grinten (1988)
2. Jurgen Stigter - E. J. J. (1988)
3. Martijn Spaan - E. J. J. (1988)
4. Ed Schouten - W. Koster (1988)
5. Peter Ton - I. J. J. (1988)
6. Ad Putter - P. J. J. (1988)
7. Marc Ordodi - E. J. J. (1988)
8. Henk Simon - E. J. J. (1988)

1. P. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
2. H. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
3. A. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
4. A. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
5. A. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
6. A. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
7. A. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)
8. A. J. J. (1988) - J. van der Grinten (1988)

Zolang het goed gaat met een team is het altijd aardig een beetje te 'filosofieren' zoals het tegenwoordig heet in sportjargon over de reden van dit welslagen.

Een snelle blik op U.S. 1 spreekt boekdelen: aan de twee topborden twee routiniërs 'om ze tegen te houden' en aan het staartbord eentje om 'kleine jongentjes te meppen'. In de praktijk gaat het ook zo: Jurgen en ik staan rond de 50% (respectievelijk 3 1/2 uit 6 en 7) en Henk heeft 5 1/2 uit 6.

Onze 'jonge honden' hebben het gemakkelijke: zij hoeven het alleen nog maar af te ronden. Dat is trouwens maar goed ook, want zij ruilen de scheve schaats gebroederlijk rond.

De afgelopen wedstrijd tegen Krimpen a/d IJssel verliep inderdaad volgens bovenstaand patroon. Deze keer was het Ed die zich het beleg van het brood liet eten. Hij had zich net losgewerkt toen hij een kleinigheid over het hoofd zag. Dat scheelde een toren. Martijn veroorloofde zich een halve misser. Hij liet een gewonnen stelling glijpen. Ook Ad had wellicht een vol punt kunnen scoren maar nam in tijdnood genoegen met een halfje. Peter won dan wel, maar boezemde ook niet bijzonder veel vertrouwen in. Zijn tegenstander 'offerde' een stuk. Het duurde echter wel erg lang voordat hij moest opgeven (en toen deed hij het trouwens ook nog niet).

Nee, laat ik maar liever over ons ouderen vertellen. Jurgen stond na de opening heel matig omdat hij geen spel had. Toen zijn jonge tegenstander niets deed met zijn stellingsvoordeel kwam zwart evenwel steeds beter te staan. Uiteindelijk kreeg Jurgen zelfs nog de beste kansen, maar een overwinning zou wellicht een beetje te veel van het goede geweest zijn. Henk speelde zijn tegenstander gewoon weg. Hieronder mijn bescheiden bijdrage.

1.	d2-d4	d7-d5
2.	Pg1-f3	Pb8-c6!?
3.	Lc1-f4	

Een beetje laf natuurlijk.

3 c4 is natuurlijk beter, maar vereist althans enige kennis.

3.		Lc8-g4
4.	e2-e3	e7-e6
5.	c2-c4 ?!	Lf8-b4
6.	Pb1-c3	Pg8-e7!
7.	Ta1-c1	O-O
8.	Lf1-d3	

Waarschijnlijk is 8 cd5 wel zo veilig. Vermoedelijk staat wit hier sowieso niet beter.

8.		Pe7-g6
9.	Lf4-g3	d5xc4

Dit is op zich niet zo slecht. Veel beter was echter 9...e5!! Als de varianten die we na afloop bekeken enigszins kloppen is het dan de wit die zeer moet oppassen.

10.	Ld3xc4	e6-e5?!

Ook hier helemaal niet slecht maar in ieder geval gespeeld met het verkeerde idee.

11.	d4xe5	Dd8xd1?

Helemaal mis. Goed was hier 11 ...Lf3: 12 Df3: Pce5 13 Dd5 De7 14 Le2 Tad8 15 Db3 waarna er weinig opwindends te doen valt voor beide partijen.

12.	Tc1xd1	Lg4xf3
13.	g2xf3	Pc6xe5
14.	Lc4-e2	Lb4xc3?

Hij begrijpt er echt helemaal niets van. Met de bedoeling wits pionnenstelling aan te tasten geeft zwart wit het loperpaar. Dat zal hem nog zuur opbreken!

15.	b2xc3	Ta8-d8
16.	f3-f4	Td8xd1?
17.	Ke1xd1	Pe5-c6

Hier bood hij in zijn jeugdige onnozelheid remise aan. Hij was stomverbaasd dat ik het niet aannam. Wit staat hier misschien wel gewonnen met

zijn machtige looperpaar en potentiële vrijpion in het centrum.

18. f4-f5 Pg6-e7

19. e3-e4!

Niet moeilijk te vinden natuurlijk, maar wel heel goed. Zwarts paarden kunnen zich nu niet meer verroeren.

19. Tf8-d8?

20. Kd1-c2

Hier wilde de witte koning sowieso al heen.

20. Td8-e8?!

Een klein grapje.

21. Le2-d3 Te8-c8

22. Th1-g1?!

Ook een klein grapje: dreigt 23 f6.

22. Kg8-f8

23. Tg1-b1 Pc6-d8

Droeve noodzaak: 23...b6 faalt op het simpele 24 La6.

24. a2-a4!! f7-f6

De stakker verkeerde ook al in ernstige tijdnood. Concessies kon hij echter toch niet meer vermijden.

25. Ld3-c4 Pe7-c6

26. f2-f4 Pc6-a5

27. Lc4-a2

Daarom speelde ik 24 a4!!

27. c7-c5

28. La2-d5 b7-b6

29. e4-e5 Pa5-c6

30. e5xf6??

Het goede idee in de verkeerde uitvoering. Dit biedt zwart een kans die hij na 30 Te1 niet gehad zou hebben.

30. g7xf6

31. Lg3-h4 Pc6-e7

32. Ld5-e6 Tc8-c6?

Na 32...Pe6: had wit niets meer gehad. Het verschil blijkt spoedig.

33. Tb1-e1 Pd8xe6

34. f5xe6 Pe7-d5

35. f4-f5

Dit was niet mogelijk geweest na 32...Pe6:; dan zou er 35...Pe3 gevolgd zijn.

35. Kf8-e7

36. Lh4-f2! Pd5-c7

37. Te1-d1 Ke7-e8

38. Lf2-h4! b6-b5

39. Lh4xf6 Pc7xe6

40. a4xb5! Tc6-b6

41. Td1-e1! Ke6-f7

42. f5xe6 Tb6xe6

43. Te1xe6 Kf7xe6

44. Lf6-h4

Ke6-d5

45. Kc2-b3

1-0

Opvallend was de moeite waarmee men opgaf. Meteen bij de tijdcontrole was wel zo netjes geweest. Ook de tegenstander van Peter kon er maar niet genoeg van krijgen.

Overigens zal menig een zich inmiddels afvragen wat R.W.A. betekent. In de wandelgangen tijdens de wedstrijd sprak ik zoals gewoonlijk met menig een over zeer uiteenlopende zaken.

Zo kwam ook een eventueel vertrek van zowel Jurgen als mij ter sprake. Daarop voorspelde ik een sportieve teloorgang van U.S. 1. Immers Routine Wint Altijd!

Tom Turk 04/16/88

IK EEN REMISESCHUIVER?!

Een enkele keer werden er wel eens smalende opmerkingen gemaakt in de trant van 'nu al weer klaar' of 'zo, jij hoeft er ook niet veel voor te doen'. Nu ben ik over het algemeen mild in mijn beoordeling van geestelijk minder begaafden, maar soms voelde ik wel eens de neiging er op los te slaan.

Dat ik namelijk het afgelopen jaar soms snel klaar was, heeft vooral te maken met mijn opvatting over hoe je dient te spelen in een teamwedstrijd. Als je moet kiezen tussen remise maken of het risico te verliezen, vind ik dat je voor het eerste moet kiezen. Als je dan, zoals ik het afgelopen jaar, vrijwel constant speelt tegen spelers die op papier aanzienlijk sterker zijn, geldt dit uiteraard des te sterker.

Om iedereen eens en voor altijd duidelijk te maken dat ik niet voor mijn lol mijzelf er toe veroordeel gedurende enige uren als machteloze toeschouwer rond te lopen met regelmatig hartkloppingen omdat iemand meent tegen de klippen op op winst te moeten spelen, zal ik bij deze enkele van mijn partijen van afgelopen jaar laten zien, om aan te tonen dat je niet alleen via spectaculaire winstpartijen kampioen wordt.

T. Turk - F. Fritschy 28-5-88
(Voorschoten-US)

1. Pg1-f3	Pg8-f6
2. c2-c4	g7-g6
3. Pb1-c3	Lf8-g7
4. d2-d4	d7-d5
5. e2-e3	0-0
6. Lf1-d3?	

Na deze zet hoeft wit al niet meer op voordeel te rekenen. Ik was helemaal niet van plan deze pretensieloze zet te spelen. Mijn bedoeling was 6. cd5:

Pd5: 7. Lc4 met interessant spel. Een mogelijk vervolg is 7. ...Pc3: 8. bc3: c5 9. 0-0 Dc7 10. De2 Lg4 11. La3 Pd7 12. Tac1 Da5 13. Lb2 Tac8 14. a3 cd4: 15. cd: Pb6 met ongeveer gelijke kansen (Najdorf-Kortsjnoj Hastings 1971/2).

6.	c7-c5
7. 0-0	Pb8-c6
8. d4xc5	

Een noodzakelijk vervolg op 6. Ld3. Wit moet oppassen dat hij niet met een dodelijk zwakke d-pion blijft zitten.

8.	d5xc4
9. Ld3xc4	Lc8-g4!

Mijn tegenstander vertelde na afloop dat dit reeds de vijfde keer was dat hij deze stelling op het bord kreeg. Hij gaf de volgende variant: 10. Dd8: Tfd8: 11. Pg5 Pe5 12. Lb3 en nu niet 12. .. h6 13. f4 hg5: 14. fe5: Pd7 15. Lf7+ Kh7 met waarschijnlijk onvoldoende compensatie, maar 12... Lh6! 13. f4 Lg5: 14. fe5: Pd7 15. Lf7+ Kg7 met een verbeterde versie van de vorige variant.

10. h2-h3	Lg4xf3
11. Dd1xf3	Dd8-a5
12. Lc4-b5!?	

Ik dacht dat ik hier wel degelijk iets beter stond omdat ik meende dat zwart niet zonder meer zijn pion terug kon krijgen. Zwarts volgende zet had ik niet gezien.

12.	Pf6-d7!
13. Lb5xc6	Pd7xe5

Interessant en waarschijnlijk ook goed was hier 13. ..bc6:, een zet die hij reeds had genoteerd, maar bij nader inzien toch verworpen. Men zie: 14. Dc6: Pc5: en het is niet makkelijk een goede zet voor wit te vinden. De sterke looper op g7 in combinatie met de dreigende inval van het paard op d3 garanderen zwart meer dan voldoende compensatie. Wit kan beter met 14. e4 zijn ontwikkeling voltooien. Dan zijn de kansen vermoedelijk ongeveer gelijk.

14. Df3-e2	Pe5xc6

15. Lc1-d2

Bij nader inzien zag ik toch maar af van 15. Pe4 met de bedoeling de pion vast te houden. Na 15. ...Da4 16. f3 Tac8 17. a3 Pa5 18. Ld2 Pb3 19. Tb1 Pc5: heeft wit alleen zijn stelling verzwakt.

15. Da5xc5
16. Tf1-c1! Tf8-d8
17. Pc3-a4 Dc5-d5
18. Ld2-c3 Lg7xc3
19. Pa4xc3 Dd5-d3!

Hier bood zwart remise aan, hetgeen ik uiteraard accepteerde. Ik hoopte dat hij zo onvoorzichtig zou zijn 19. ...Dd2 te spelen. Dan had ik nog 20. Db5 gehad. Nu is de stelling uiteraard potremise.

Het cruciale moment in deze partij is 8. dc5:!. Hiermee erkent wit dat 6. Ld3 een domme zet is en stuurt op remise aan. Ik zal hierbij een kort voorbeeld geven wat er kan gebeuren als je in zo'n stelling koppig op winst gaat spelen.

In Bisguier-Karpov, Skopje '72. ontstond na zetverwisseling een zelfde soort stelling:
1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 d5 4. Pf3 Lg7 5. e3 0-0 6. Le2?! c5 7. 0-0?! cd4: 8. ed4: Pc6 9. h3 Lf5 10. Le3 dc4: 11. Lc4: Tc8 12. Le2 Le6 13. Dd2 Da5 14. Lh6?! Tfd8 15. Lg7: Kg7: 16. Tfd1 Td6! 17. De3 Tcd8 18. a3 Lb3 waarna de witspeler lijdzaam moest afwachten hoe zwart zijn d-pion veroverde. In dit soort stellingen is de d-pion volledig langelegd en daardoor alleen maar zwak.

Een partij waarover ik vele kritische opmerkingen kreeg was de volgende.

I. v. d. Gouw-T. Turk, 6-5-88 (US-?)

1. d2-d4 Pg8-f6
2. c2-c4 e7-e6
3. Pg1-f3

Waarom speelt niemand toch meer 3. Pc3 in deze stelling?

3. b7-b6
4. g2-g3 Lc6-b7
5. Lf1-g2 Lf8-b4!?

Een poging om deze duffe opening wat leven in te blazen.

6. Lc1-d2

Lb4-e7

7. Pb1-c3

c7-c5

8. 0-0?!

Scherper en ook beter is hier 8. d5 ed5: 9. Pg5 Pa6 10. cd5: Pc7 11. e4 d6 waarna een soort stelling ontstaat dat bekend is uit de Ben-Oni.

8. c5xd4

Het slappe 8. 0-0 stelt zwart voor een dilemma. Moet hij hier kiezen voor een afwijking die de stelling egaliseert met het bijkomende aspect van vervlakking of de stelling ten koste van alles ingewikkeld houden. Als hij voor het laatste kiest loopt hij een groot risico in een slecht soort 'egelstelling' terecht te komen. Na enig nadenken koos ik toch maar voor het veilige alternatief.

9. Pf3xd4

Lb7xg2

10. Kg1xg2

Dd8-c8!

Normaal gesproken speelt wit op deze zet 11. Dd3. Door zwarts 5e zet kan dit hier niet. Op 11. Db3 volgt 11. ...Pa6.

11. b2-b3

Dc8-b7+

12. Kg2-g1

d7-d5

13. c4xd5

Pf6xd5

14. Pc5xd5

Db7xd5

15. Ld2-c3

0-0

Hier bood ik remise aan. Na 16. Pf3 De4 staat wit een fractie beter. Zwart kan hier in ieder geval niet op eigen kracht op winst spelen zonder absurde risico's te nemen. De kans dat hij door een foutje in moeilijkheden komt is daarentegen groot. Had ik hier dan door moeten spelen? Het enige moment waarop zwart op winst had kunnen spelen heb ik hierboven al aangeduid. Je moet echter dan ook realiseren dat ik niet bepaald verzot ben op 'egelstelling'. Met wit speel ik dat soort stellingen graag, maar met zwart? Jeggk!

Enfin (ook wel geschreven als 'affijn') het leven van een le bordspeler gaat niet uitsluitend over rozen!

P.S. Weet JAAP D. dat HENK v.d.M. meermalen met ernstig LICHAMELIJK GEWELD BEDREIGD is door personen die zich door hem GESCHOFFEERD voelden?

AANVALSSPELER?!

Niet dat ik momenteel niets nuttigers te doen heb, maar de boog kan niet altijd gespannen zijn. Vandaar nog een stukje van mij in deze Schakeling. (Als je deze opmerking niet begrijpt moet je eerst de rest even doorbladeren; dan hebben zij mijn stukjes in de verkeerde volgorde afgedrukt).

Toen ik nog mooier en jonger was droomde ik wel eens van een carrière zoals die van Michail Talj. (Ik ben namelijk van 1958; daarom was Talj mijn idool en niet Kasparov. Overigens vind ik Talj, zeker historisch gezien, een veel indrukwekkender figuur dan Kasparov. De laatste vind ik met name buitengewoon onsympathiek. Verder is hij naar mijn smaak wel erg afhankelijk van zijn openingskennis.)

Hoe dan ook, ik wilde spelen zoals Talj, dat wil zeggen in een aanvallende stijl met veel intuitieve offers. De laatste jaren slaag ik daar vrijwel nooit meer in. Mijn openingen (of beter: mijn gebrek aan kennis van deze) brengen mij zelden in een stelling waarin ik rijkelijk ben voorzien van aanvalskansen. Een tegenaanval lukt nog wel eens. Hierbij een voorbeeld.

R. Segers-T. Turk, 8-10-88.
(US-Cappelle a.d. IJssel)

1. e2-e4 e7-e5
2. f2-f4 Lf8-c5!?

Zoals menigeen heeft ondervonden word ik nauwelijks gehinderd door enige kennis van zaken betreffende de opening. Deze variant heb ik wel eens bekeken. Hij heeft het voordeel dat zwart actiever dan normaal kan spelen tegen het Koningsgambiet.

3. Pg1-f3 d7-d6
 4. Pb1-c3 Pb8-c6
 5. Lf1-b5!?
- Normaal is 5. Lc4 Pf6 6. d3 Lg4

7. h3 Lf3: 8. Df3: Pd4 9. Dg3 0-0 10. fe5: de5: met ongeveer gelijk spel volgens Keene/Kasparov.

5. f7-f6!?

Veiliger is 5. ..Pge7.

6. d2-d4 e5xd4
7. Pf3xd4 Lc8-d7
8. Pd4xc6 Ld7xc6
9. Lb5xc6+ b7xc6
10. Dd1-h5+ g7-g6
11. Dh5-f3 Pg8-e7
12. Lc1-e3

Mijn tegenstander vond na afloop dat hij hier zowat gewonnen stond. Zwart moet inderdaad heel actief spelen maar heeft toch niet te onderschatten tegenkansen.

12. Lc5-b4!
13. Le3-d4 0-0
14. a2-a3 c6-c5
15. Ld4-f2 Lb4xc3+
16. Df3xc3 Pe7-c6
17. 0-0-0?

Rustiger en meer verantwoord in mijn ogen is 17. 0-0. Zwart heeft dan niet zoveel aanknopingspunten en dus een moeilijker taak te volbrengen.

17. Dd8-e8!

Niet zozeer om e4 aan te vallen als wel om op de diagonaal a2-g8 te komen.

18. Th1-e1 De8-f7
 19. Kc1-b1 Ta8-b8
- Zwarts actie komt direct gang. De witte koning staat te onveilig. Jammer voor hem is dat het omspe- van de looper naar c1 het zwarte paard veld d4 laat.

20. Lf2-g1 Tb8-b5
 21. Kbl-a1
- Wit gebruikte in deze fase veel tijd. Waarschijnlijk voornamelijk om zich af te vragen wat er fout gegaan

- is.
21. Tf8-b8
 22. b2-b3 a7-a5

23. g2-g4 Tb8-a8

24. e4-e5?!

In vliegende tijdnood besluit wit strijdend ten onder te gaan. Niettemin is 24. a4 beter, alhoewel wit niet best staat.

24. f6xe5

25. f4xe5 Pc6xe5

26. a3-a4 Tb5-b6

Wit dreigde 27. Lc5:.

27. h2-h3 Df7-g7

28. Ka1-a2 Pe5-c6

29. Dc3-c4+ Dg7-f7

30. Dc4-c3 Pc6-b4+

31. Ka2-b2 Ta8-f8

Hier ging wit door zijn vlag. Uiteraard staat zwart hier heel goed, maar ik was wel blij dat het afgelopen was; wit had zich nog lang kunnen verweren.

Dit soort partijen winnen is om twee redenen heel leuk. Uiteraard is een vol punt immer aantrekkelijk, maar wat ook heel vermakelijk is, zijn de pogingen van een tegenstander die in jouw ogen kansloos heeft verloren, om aan te tonen 'dat hij eigenlijk gewonnen stond'. Hier moest wit steeds verder terug, tot de 17e zet toe. Ook daar slaagde hij niet in zijn opzet. Hem overtuigen dat zwart helemaal niet slecht stond, kon ik niet, maar wilde ik ook niet. Tikje sadisme misschien. Iets voor Jaap D.?

MINIMUMLIJDERS VAN US 2 DEVALUEREN AMRO-BANKIERS!

US 2 - Amroba 1

26 april 1988

1. J. van Ommeren (1995)	- J. Koeleman (1726)	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
2. C. Mekers (1891)	- C. van Waardt (1795)	1-0
3. P. Bengel (1796)	- R. Kruis (1889)	0-1
4. B. Westera (1836)	- G. Kramer (-)	1-0
5. A. Houtsmuller (1733)	- F. van der Meyden (-)	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
6. R. van Megen (-)	- R. van Velden (1619)	1-0
7. J. Deinema (1966)	- A. Budding (-)	0-1
8. W. van der Bij (-)	- A. Koets (1684)	1-0
9. E. Wegman (1599)	- P. la Rondelle (-)	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
10. L. Janssen (1722)	- R. de Vries (1730)	1-0

totaal $6\frac{1}{2}-3\frac{1}{2}$

Die wedstrijden van het tweede worden na afloop altijd zo overdadig met hier besprenkeld, dat ik me er twee maanden later, als er een stukje over geschreven moet worden, niet zo veel meer van kan herinneren. Er is dan wel een papiertje met korte krabbels, die een wereld van herinneringen zouden moeten oproepen, maar dat valt toch altijd weer tegen. Zo is het ook met de wedstrijd van onze helden van US 2 tegen Amroba 1, gespeeld d.d. 26 april. We hebben krachtig en overtuigend gewonnen, dat blijkt duidelijk uit bovenstaande tabel, maar hoe ging dat in zijn werk?

Er waren natuurlijk weer de gebruikelijke invallersproblemen, want Roland van H. was in Spanje om te genieten van de zon en ook om zijn blik op het leven te verruimen en meer inzicht te verkrijgen in het vraagstuk van de zin van het bestaan en dergelijke en daarom moest er naarstig naar een remplaçant gezocht worden. Die diende zich aan in de persoon van ons jonge, enthousiaste lid uit down south, Leon Janssen. Hij kweet zich meer dan uitstekend van zijn taak en had zijn tegenstander in no time op de knieën. Bert voltrok daarna de dood door wurging in een Pils-variant, of Löwenthal-variant of

hoe heet die opening nou eigenlijk precies. Peter, even uit het leger gevlucht, redde het niet met T+P tegen D+pi. De niet meer te stuiten Wim - de voeten gehuld in fraai schoeisel van Italiaanse makelij - combineerde zijn tegenstander zoek: 3-1 voor ons. Rudie won heel krachtig, zoals gewoonlijk, Coen blies de stelling van zijn tegenstander op, Adriaan en Eef speelden op de een of andere manier remise en Uw verslaggever speelde als een pudding tegen A. Budding. Toen was Jos nog bezig. Hij was in een eindspel beland, dat hij leek te verliezen, maar door een paardpromotie - jawel, dat is niet kinderachtig! - werd het remise.

Zo, die Amro-kapitalisten hadden wij een vies poepie laten ruiken, zoals dat heet. Als dat de studenten onder ons maar geen parten zal spelen, wanneer zij straks een persoonlijke leming moeten afsluiten bij deze monetaire instelling om de studie te kunnen financieren, eens in het jaar een paar sokken te kunnen kopen en af en toe een glaasje bier te bestellen, als de onverschrokkenen van US 2 weer een tegenstander in het zand hebben laten bijten.

Jaap Deinema

PERSOONLIJKE SCORES US 2

	hordgen.	pt./part.	%
Jos van Onneren	1	2 1/5	50
Coen Mekers	1,7	4/7	57,1
Peter Heugel	3	2/4	50
Bert Westera	3,4	4/7	57,1
Adriaan Houtsmuller	4	2/6	33,3
Roland van Hartingsveldt	4,8	3 1/2/5	70
Radie van Hegen	5,8	2 3/4	62,5
Jaap Deinema	6,2	3/5	60
Wim van der Bij	7,1	6/7	85,7
Eef Wegman	8,1	3/7	42,9
Onno Raymakers	9	1/3	33,3
Roelof de Groot	9	1/1	100
Frans de Rijk	9	1/1	50
Peter van Haarle	9	0/1	0
Thijs Wenniger	9,5	1/2	25
Peter Berkhout	10	2/3	66,7
Leon Janssen	10	1/1	100
Marc Souren	10	0/1	0

Alle lof voor Wim, die alle partijen speelde en zes keer won!

Hij kan een fles wijn van bovenmodale kwaliteit tegenoverzien.

LAATSTE NIEUWS!

Ons bereikt het bericht dat ROLAND VAN H. naar POONA is vertrokken, louter en alleen vanwege de aldaar plaatsvindende SEKSORGIËN! Had U achter zijn ogenschijnlijk zo bedaalde en ontspannen uiterlijk zo'n brandend gemoed gezocht? Wij staan perplex!

US 4 TE GRAZEN

Na een stilte die een editie van dit nobel periodiek geduurd heeft heb ik wederom de eer U, geachte lezer, te mogen berichten over de verrichtingen van Uw bescheiden 4e team.

Omdat VAS zich terug getrokken had ging de wedstrijd van januari niet door; pas in maart mochten de jonge honden weer los, en wel op Ons Huis 1 dat 2e stond en nog promotiekansen had. Na een hachelijke avond waarbij we achtereenvolgens met 3 1/2 - 1 1/2 voor stonden, en vervolgens met 4-5 achter, waarna schrijver deze zijn gewonnen eindspel eindelijk eens goed afwikkelde kon Ons Huis naar Huis met de wetenschap dat de promotiekansen definitief geschud waren. US4 leek zo goed als veilig voor degradatie en met het idee dat een gelijkspel genoeg zou zijn, en ook een nederlaag niet rampzalig togen we naar hekkesluis ES '80 3. Wij zouden wel eens laten zien wie er in klasse 3 thuishoorde en wie niet.

ES '80; de uitstraling van een gezellige club. Ze spelen op 3 hoog in een buurthuis, dat pas in de Pijp neergezet is. In de wat te fel verlichte speelzaal bevindt zich een keuken, waar men tegen betaling van een zeer bescheiden bedrag zich zelf van koffie dan wel thee kan voorzien. Vrijwel voortdurend vertoeven er enkele spelers buiten op de brandtrap, want ook op de Dag van de Niet-Rokers (7 april) hangt in het zaaltje een gezonde nicotine-damp. Ik mis de geur van verschrompelde alcoholica; alcohol en fris worden alleen beneden geschonken. Behalve een psychologische zet wordt het halen van een drankje zo ook een stimuleringsmiddel voor de bloedsomloop, van groot belang om de concentratie optimaal te houden. Hoe meer traplopen en hoe sneller, hoe beter. Bij US beperk ik me vaak tot wat rek oefeningen; daar het trapje op of af joggen levert allen maar bulten op. Het is wel van belang flesjes te halen ipv glazen; ik heb nu eenmaal geen serveeropleiding gehad.

Als ik nog enkele medestrijders uit het cafe beneden heb opgehaald staat de witte pion op e4 en loopt mijn klok al een paar minuten; ES is stipt. Nog licht speedy van al het geregeld dat je als teamleider nu eenmaal hebt; "8 minuten over 8, verdorie, ik mis 4 man, waar blijft de rest. Aha daar is Eric."..... "Bord 6 vandaag Eric, maak gehakt van 'm" "bord 6? 't wordt wel

steeds lager" "Tsja, dat krijg je als je niet intern speelt, dan remmen ze je aan alle kanten voorbij".

Rond kwart over 8 zit iedereen toch. Langzaam hervind ik mijn rust. Het afpellen en opeten van het sinaasappeltje zo rond de 9e zet is meer dan een handeling die de aanpak van de tegenstander op kernachtige wijze moet symboliseren. Het geeft tevens rust en zekerheid aan het optreden. Het is een feit dat ik sinds deze toevallige vondst (laat uit werk, geen tijd voor het toetje) extern 3 uit 3 gehaald heb, terwijl daarvoor mijn externe prestaties matig waren (2/5). Q.E.D. Intern werkt zoiets natuurlijk nooit.

Nog even wordt de concentratie verstoord door een jeugdige uitgave van een zekere Anatoli K. die met spiedende blik langs de borden loopt en door 2 van de lach gierende vrouwspersonen. Onze tegenstanders halen gelaten hun schouders op : elke partij tussen deze 2 schijnt een dergelijke apotheose te hebben.

Hun dames achter en op de borden 7 en 10 doen het echter goed. Bert wordt na een fout in het midden overspeeld en Marc maakt al snel geen schijn van kans : 2-0.

Zelf maak ik echter snel werk van mijn voornemen om op deze dag van het Niet-Roken tenminste een roker een zure avond te bezorgen. De korrekte afwikkeling van het al snel ontstane eindspel met 2 pionnen meer is vooral een overwinning op me zelf.

Topscorer Christof doet intussen wat hij altijd doet : 2-2.

Dan breekt de hektische slotfase aan. Matthias' Dame sneuvelt, waarna het snel afloopt. Peter zet zijn voorsprong om in een fraaie mataanval, Eric knijpt in een directe, oppermachtige aanval op de witte koning zijn tegenstander fijn. Stef moet met een toren achter opgeven na een hele tijd gelijk te hebben gestaan.

4-4 is de eindstand die avond.

De borden 1 en 2 blijven over, en het ziet er niet slecht uit voor ons. Roelof zit in het eindspel met T + 4p tegen T + 3p en het extra pionnetje staat lekker ver van de vijandelijke koning af.

Jeroen heeft geblunderd, hij gaf een stuk weg. Vanaf dat moment heeft hij voortdurend verloren gestaan, maar furieus teruggevochten. Zijn tegenstander laat wat minimale steekjes vallen en zijn extra stuk moet bij het

afbreken opboksen tegen drie vrijpionnen. Een volslagen onduidelijke stelling.

In Cafe Wildschut wordt, in aanwezigheid van 2 schonen uit de muziekwereld, nog tot diep in de nacht gediscussieerd over de toekomstige strategie, en vele suggesties die US4 ongetwijfeld tot duizelingwekkende hoogten zullen brengen rollen als glazen bier over de tafel.

Tevreden ga ik naar huis en blijmoedig koester ik de volgende dag mijn kater.

De week daarop ; de 2 afgebroken partijen. De harde realiteit. Binnen 10 minuten staat Jeroen mat, en na een half uur moet Roelof wel remise aanbieden. 5 1/2-4 1/2. We spelen nog een potje, maar gaan maar liever bier drinken en biljarten. De volgende dag bel ik de competitie-leiding van de SGA. Onze nederlaag geeft niks : Raadsheer is door Ons Huis met 7-3 in de pan gehakt. 7 hoeraatjes voor die jongens van Ons Huis. Ze hebben ons in alles fantastisch geholpen. Wat jammer van hun promotie.

Jan Brinkman

EINDSTANDEN COMPETITIE 1987/88.

Promotieklasse	1e klasse A	1e Klasse B	2e Klasse C
1. Tal 2 7 12 48 K	1. Tal 4 7 14 41 K	1. Raadsheer 1 7 14 44 K	1. Amstel 2 7 14 47 K
2. Isolani 1 7 10 39 K	2. Nw'dam 2 7 9 43 K	2. Des/Wgm 4 7 10 38 P	2. O/Toren 1 7 11 40 K
3. Memo 3 7 9 38 K	3. DOS 1 7 9 40 K	3. US 2 7 8 38 K	3. Memo 4 7 8 38 K
4. A'veen 3 7 8 35 K	4. Pion 1 7 7 35 K	4. Yu 1 7 7 33 K	4. Caisse 3 7 8 35 K
5. Tal 3 7 7 35 K	5. PCB 1 7 5 35 K	5. Pegasus 1 7 6 32 K	5. ENPS/Hwp 1 7 8 32 K
6. Caisse 2 7 5 35 K	6. Vict.L. 1 7 5 30 K	6. Amroba 1 7 5 32 K	6. DCG 1 7 5 35 K
7. VAS/ASC 2 7 3 23 D	7. Fischer 2 7 4 26 D	7. Es '80 1 7 4 29 D	7. PCW 1 7 2 27 K
8. Nw.West 2 7 2 25 D	8. VAS/ASC 3 7 3 28 D	8. A'veen 4 7 2 31 D	8. US 3 7 0 24 D

3e Klasse C
1. Nw'dam 4 6 10 37 K
2. Ons Huis 1 6 9 36 K
3. DCG 2 6 8 32 K
4. US 4 6 5 28 K
5. Des/Wgm 6 6 4 27 K
6. Raadsheer 4 6 4 27 K
7. Es '80 3 6 2 21 K
VAS/ASC 4 teruggetrokken

US
+13
-4
-3

1.4	Adrian Houtman
1.8	Bert Westers
1.9	Arjen Langstijn
2.0	Robert Bouge
2.9	Jo van Gennep
3.0	Van der Bij
4.0	Rob van Gennep

US PAKT SGA-BEKER !

Jawel, lieve lezers, het bovenmenselijke is verricht: de SGA-beker is ons!!!!!!!!!!!!!! Voor de derde keer in het bestaan van deze trofee wist US hem in de wacht te slepen; na successen in 1973 en 1981 nu dan bekerwinst in 1988! Prognose voor de volgende keer: 1994!

Hoe kon dit nu allemaal gebeuren? Welnu, na de overwinningen van onze helden op huppeldepup/Het Witte Paard en Almere (een zeer benarde) en Amstelveen waren we reeds tot de halve finales gevorderd. De loting viel zeer gunstig uit: medeklasser Es'80 werd thuis de tegenstander en kwam er - zomin als in de competitiewedstrijd - niet aan te pas op die 12de april. Na een uurtje spelen leek het al vlot 4-0 te gaan worden: Ardjan kreeg in de Benoni superieur stukken spel toen zijn tegenstander een pionnetje had gesnoept, ging een stuk winnen en kistte vervolgens de witte dame. In twintig zetten! Peter kreeg in de Hromadka-Benoni (zonder c4) goed spel en wist de tegenstander in de aanval te matten. Slechts Adriaan en ondergetekende waren niet in staat hun gewonnen stellingen te winnen en lieten Es'80 naar twee remises ontsnappen.

US - Es'80:	3 - 1
1. Ardjan Langedijk - Luc Mioch	1-0
2. Peter Beugel - Ad Mank	1-0
3. Bert Westera - Kees den Uyl	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
4. Adriaan Houtsmuller - Rob Kok	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

In de andere halve finale rekende de Raadsheer met favoriet Tal af, het sterke Tal met twee teams in de KNSB en dit jaar winnaar van de promotieklasse en 1ste klasse A. Dus werd op dinsdag 3 mei in de H'88 de finale US- de Raadsheer gespeeld. Alweer een medeklasser! Nu notabene de kampioen (14 uit 7!) van de 1ste klasse B. Destijds hadden we met 4-6 het onderspit gedolven, maar waren zeker niet kansloos ten onder gegaan. In ieder geval hadden wij nog iets te wreken, terwijl de Raadsheer zijn best zou doen om het een "perfekt" seizoen te maken, met kampioenschap en beker. Wel, zo'n wedstrijd is altijd spannend en al te regelmatig spel mag er onder deze omstandigheden niet verlangd worden. Zo gaf Ardjan al na een zet of vijf een pion weg en zou de gehele avond zijn rug moeten krommen. Jos bouwde daarentegen een fraaie stelling op in de Sämisch-Benoni (veel Benoni dit jaar), en dat nog wel tegen de afschuwelijke van Beemdelust, die mij eerder, arrogant en snelschakend, vreselijk had geveegd! De zwartspeler dacht

voor de verandering lang na over zijn zetten. Bij Adriaan was gedurende lange tijd niets aan de hand. Ikzelf wist de spanning te breken. Direkt na afloop meende ik nog een partij uit één stuk te hebben gespeeld; thuis bleek dat tegen te vallen - vooral die afschuwelijke verwisseling van zetten op het eind had de winst problematisch kunnen maken, maar niettemin kreeg ik in een Engelse partij de witspeler daar waar hij hoort: in een matnet! Dat was een hele opsteker, vooral omdat Jos inmiddels totaal gewonnen stond met pion en kwaliteit meer - en dat punt zou al bekerwinst hebben betekend. Maar Ardjan was hem voor: zijn tegenstander verprutste niet slechts zijn pluspion, maar ook nog zijn stelling en Ardjan wist met een schijnoffer de partij in de aanval te beslissen. Bekerwinst!! Wij vielen elkaar om de nek, uiteraard! Het feest was echter nog niet afgelopen, weliswaar vergreep Jos zich aan nog een pionnetje, wat een toren kostte (slik!), maar zijn tegenstander bewees ongewild de stelling van Tom Turk, namelijk dat het geen zin heeft om in razende tijdnood te komen, ook niet als je volkomen verloren staat, want in onduidelijke, misschien gewonnen stelling ging de Raadsheerspeler door de vlag. Adriaans niets-aan-de-hand-partij kende nog een vermakelijk slot in de tijdnoodfase, maar uiteindelijk hield hij er een toren aan over. Dat zijn tegenstander nog afbrak en zich te buiten ging aan andere onsportiviteiten deed niet meer ter zake (hoewel ergerlijk): US WINT DE BEKERFINALE VAN DE RAADSHEER MET DE PERFECTE SKORE VAN 4-0 !! Oh zoetewraak, oh heerlijke overwinning.

US - Raadsheer:	4 - 0 !!
1. Ardjan Langedijk-Menno v. Boven	1-0
2. Jos van Ommeren-Ramon van Beemdelust	1-0
3. Bert Westera - Frans Smit	1-0
4. Adriaan Houtsmuller - Wim van Vugt	1-0

3,4	Adriaan Houtsmuller	$4\frac{1}{2}$ /5	US: +13 = 4 - 3
2,8	Bert Westera	4/5	
1,0	Ardjan Langedijk	$2\frac{1}{2}$ /5	
2,0	Peter Beugel	2/2	
2,0	Jos van Ommeren	1/1	
4,0	Wim van der Bij	1/1	
4,0	Rob van Gompel	0/1	

Uitslagen tweede cyclus groepensysteem!

De winnaar van de eerste cyclus, Ardjan Langedijk, dreigde deze maal met een start van $1\frac{1}{2}$ uit 4 op een katastrofaal eindresultaat af te stevenen, maar wist zich met een goede eindsprint op het nippertje te handhaven. De klubkampioen speelde deze cyclus heel wat beter, verloor slechts van aartsrivaal Ed Schouten, en won de cyclus. De vier debutanten degradeerden allen, waardoor het hoogst eindigende viertal hun derde cyclus in groep I zal mogen spelen!

	MS	ES	AP	AL	RG	CM	EW	WB	tt	wp
1 Martijn Spaan		0	1	1	1	1	1	1	6	
2 Ed Schouten	1		0	1	1	1	1	$1\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	
3 Ad Putter	0	1		$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	0	1	1	4	
4 Ardjan Langedijk	0	0	$1\frac{1}{2}$		0	$1\frac{1}{2}$	1	1	3	
5 Rob van Gompel	0	0	$1\frac{1}{2}$	1		1	0	0	$2\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$
Coen Mekers	0	0	1	$1\frac{1}{2}$	0		0	1	$2\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$
7 Eef Wegman	0	0	0	0	1	1		$1\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	6
8 Wim van der Bij	0	$1\frac{1}{2}$	0	0	1	0	$1\frac{1}{2}$		2	

Groep 2a stond in het teken van de totale vernedering van één der favorieten, Bert Westera, die zijn tegenstanders drie stukken en een dame kado deed (dit is wellicht een rekord!), hoewel één der stukken, toegegeven, "geofferd" was. Mede-favoriet Marc Ordodi won de groep, hoewel hij in twee partijen met remise goed wegwam. Roelof de Groot verraste aangenaam, Thijs Wenniger promoveerde!

	MO	TW	RG	OR	BW	GF	tt	wp
1 Marc Ordodi		$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	1	1	1	4	
2 Thijs Wenniger	$1\frac{1}{2}$		0	1	1	1	$3\frac{1}{2}$	
3 Roelof de Groot	$1\frac{1}{2}$	1		0	1	$1\frac{1}{2}$	3	$6\frac{3}{4}$
4 Onno Raymakers	0	0	1		1	1	3	$4\frac{1}{2}$
5 Bert Westera	0	0	0	0		1	1	
6 Gert-Jan Fröberg	0	0	$1\frac{1}{2}$	0	0		$1\frac{1}{2}$	

Groep 2b werd geteisterd door te grote drukte voor Johann Berkenbosch en een langdurige vakantie voor Lahsen Abadi, die zich moesten terugtrekken. Jaap Deinema won op weerstandspunten de groep vóór Henk Simon, die hij in de onderlinge partij wist te verslaan. Adriaan Houtsmuller had het nakijken.

	JD	HS	AH	PB	LA	JB	tt	wp
1 Jaap Deinema		1	0	1	+	1	4	$7\frac{1}{2}$
2 Henk Simon	0		1	1	1	+	4	7
3 Adr. Houtsmuller	1	0		$1\frac{1}{2}$	+	+	$3\frac{1}{2}$	
4 Peter Berkhout	0	0	$1\frac{1}{2}$		+	1	$2\frac{1}{2}$	
5 Lahsen Abadi	-	0	-	-		1	1	
6 Johann Berkenbosch	0	-	-	0	0		0	

Van de groepen 3 kwam niet alles terecht, maar Ronald Hoogland en André van Dinteren verzekerden zich middels groepswinst van plaatsing voor groep 2.

	RH	MH	PF	EW	tt		AD	JB	MS	BH	tt
1 Ronald Hoogland		1	$1\frac{1}{2}$	+	$2\frac{1}{2}$	1 André van Dinteren		1	1	1	3
2 Michiel v/d Heyden	0		1	+	2	2 Jan Brinkman	0		1	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
3 Peter Fernhout	$1\frac{1}{2}$	0		+	$1\frac{1}{2}$	3 Marc Souren	0	0		1	1
4 Erik van Wigcheren	-	-	-		0	4 Boyd Hopman	0	$1\frac{1}{2}$	0		$1\frac{1}{2}$

Boer

HALVE FINALES US-BEKER ONDERONSJIE BESTUUR!

De witspelers wisten ditmaal hun plicht te doen en droogden zwart met 2-0 af. De zeer grote verrassing is dat door het resultaat de leden van de bekercommissie in de finale gaan uitmaken wie de eerste winnaar wordt van de nieuwe US-beker! Opmerkelijk genoeg werden de halve finales ook al gedomineerd door ambtsdragers: drie van de vier deelnemers (Coen werkt) maken deel uit van het US-bestuur. Moraal: wie verantwoordelijkheid op zich neemt gaat beter schaken.

Wit: Bert Westera (penningmeester)

Zwart: Martijn Spaan (secretaris)

Martijn: Pirc, o nee, Koningsindies-Sämisch Panno

1 e2-e4 d7-d6

Martijn: !? Inspiratie van het moment. Had ik me nou maar voorbereid, dat is er niet meer van gekomen, hoewel ik toch een theorieboekje van Ardjan had geleend.

Bert: !? Dit komt niet geheel onverwachts. In het studentenkampioenschap had Martijn hiermee Ed Schouten al verrast.

2 d2-d4 Pg8-f6

3 f2-f3

Martijn: !? Hoe nu? 3...d5? Nee, dan 4 Pc3 en een verbeterde Blackmar-Diemer. 3...g6 4 c4 e5 5 d5! wordt ook Koningsindies, maar daar weet ik helemaal niets van. Dan maar de hoofdvariant.

Bert: !? Een flexibele zet, die tot overgangen naar het Konings-Indisch kan leiden.

3 g7-g6

4 c2-c4 Lf8-g7

5 Pb1-c3 0-0

6 Lc1-e3 Pb8-c6

7 Pg1-e2 a7-a6

8 Dd1-d2 Ta8-b8

Bert: Aldus is de Moderne Variant van de Koningsindische Sämisch bereikt, één van mijn lievelingsvarianten... met zwart.

9 h2-h4

Bert: Geen Houtsmuller-aanval met 9 g4!?

9 h7-h5

10 0-0-0 b7-b5

11 Pc3-d5

Bert: Bekender is 11 Pf4, de tekst is evenwel ook geen idee van mezelf en beoogt aanval -

maar dat is uiteraard verplicht in deze stelling! Beide koningen moeten mat.

11

b5:c4

12 Pd5:f6+

Martijn: Dacht ik het niet, en gevolgd door 13 g4! natuurlijk. Dat gebeurt me nu altijd, ik ben dit jaar op die manier al verschillende keren vreselijk gehakt, en vaak binnen twintig zetten. Waar heb ik het fout gedaan? Of is dit nog theorie? Ik voel me niet lekker. Te lang uitgeslapen, slecht eten, lekke band onderweg, favorietenrol, polsbleesure en spanning versterken elkaar en uiten zich in koorts en overmatige angstgevoelens. Ik voel dat ik ga verliezen, en om het zo lang mogelijk te laten duren speel ik een veilige zet, die echter weinig ruimte voor tegenspel laat. (Overigens vond ik later in mijn theorieboeken alleen de zetten 12 g4 en 12 Lh6, waarop zwart als een haas het konijn op d5 eraf slaat).

12

e7:f6

Bert: !? 12...Lf6: is goed speelbaar, maar de tekst is ook mogelijk en iets minder bekend.

13 g4

Martijn: !

Bert: ! Verhindert het openen van de lange diagonaal met 13...f5 en is gebaseerd op 13...hg4? 14 b5! waarna de standaardreactie 14...g5 faalt op 15 h6 Lh8 17 h7+ Kg7 18 Pg3 en het is niet erg waarschijnlijk dat zwart de witte aanval overleeft.

13

d6-d5

Martijn: ? Het eerste en enige kritieke moment van de partij, en ik doe het al fout. Aangewezen was 13...Po4 14 Pc3 c5! met ingewikkelde stelling. Omdat Bert gevraagd had veel varianten te geven (? Ik weet van niks, LDM) heb ik deze stelling proberen uit te analyseren, maar dat is niet te doen, en ik geef hier dan ook geen verdere uitwerking. Mijn conclusie was dat zwart voldoende tegenspel heeft. Overigens is 13...hg4? nog slechter dan de tekstzet, na 14 h5 g5 15 h6 Lh8 16 h7+ Kg7 kan zwart wel zo ongeveer opgeven.

Bert: ?! Den nieuwtje wellicht, en zeker de aangewezen manier om wits centrum aan

te tasten, maar te vroeg zo te zien. Zoals gezegd houd ik wel van de zwarte stelling, maar vóór de partij had ik mij voorgenomen tegen die vreselijke Martijn (hak, hak!) zo scherp mogelijk te spelen in de mening daarin mijn beste kans te hebben. Bekend is (maar niet aan mijn tegenstander!) de partij Schmidt-Sznapiak, 1984, die als volgt verliep: 13...Pb4 14 Pc3 c5! 15 dc5:? Le6 16 gh5: Da5 17 a3 dc5:! 18 hg6: f5! (daar is ie dan) 19 gf7:+ Kh7 20 ab4: cb4: 21 Tg1 Lc3: en wit gaf op. Zo moet het dus niet worden gespeeld met de witte stukken.

14 g4:h5 d5:e4
15 Pe2-c3

Bert: ! Maakt de weg vrij voor Lf1.

Martijn: ! Ik hoopte nog op 15 fe4:, waarna zwart met 15...Lg4 nog een soort verdedigingslinie kan opbouwen.

15 Dd8-e7

Martijn: ?

Bert: ?! Een dubieuze zet, zwart had maar tot iets als 15...Pb4 moeten besluiten, met na 16 fe4: een toch wel hinderlijk 16...Lg4. Na 16 Lc4: Pd3+ 17 Ld3: ed3: 18 Dd3: is compensatie voor de pion ver te zoeken, maar de winst is nog een eind weg, hoewel de dreigingen op zwarts koning gericht zijn. Een stille hoop kwam na de tekstzet evenwel bij me op: zou Martijn werkelijk rekenen op 16 hg6: fg6: 17 Lc4:+ Le6 18 d5 Pa5! met uitstekend spel voor zwart? Zou het? Ja?

16 h5:g6 f7:g6
17 Lf1:c4+ Lc8-e6

Martijn: ?? De pointe van mijn 15de zet, en ik was er niet ontevreden over, want op 18 d5 komt 18...Td8 en zwart staat eerder beter. Pas toen Bert zijn zet uitvoerde zag ik de blunder.

Bert: ?? Hosanna! Mijn gevreesde tegenstander geeft een stuk weg. Hoe is het mogelijk! Na 17...Kh7 18 fe4: had hij met slechts één pionnetje minder (in overigens bedenkelijke stelling) nog kunnen voorploeteren. Hoera!

18 Lc4:e6+ De7:e6
19 d4-d5 De6-e7

Martijn: Doorspelen maar, het is tenslotte de beker, en in bekercompetities kan alles, zoals Bert zelf en vooral ook Adriaan steeds weer aantonen.

Bert: Martijn is helaas zo verstandig om door te spelen, want het zegt per slot van rekening niets als mij een stuk wordt kadogedaan. Ene R. de G. kan er van meepraten!

20 d5:c6 Tf8-d8
21 Pc3-d5

Bert: Het kostte enige zelfoverwinning om in de penning te gaan staan, maar het is een uitstekende zet.

Martijn: !

21 De7-e6
22 f3:e4 De6:e4
23 Dd2-c2 De4-e6
24 Dc2-c4 Td8-d6

Martijn: Het is nooit zo'n slecht idee om dameruïl aan te bieden in totaal verloren stelling. De tegenstander, die vaak uitstekend heeft gespeeld, wil de partij dan ook "in stijl" uitmaken, vermijdt koste wat het kost dameruïl en gaat zo af en toe alsnog de mist in. Helaas kent Bert deze truc ook, en ook het vervolg speelt hij sterk uit, tot de 39ste zet, waar ik, in wederzijdse tijdnood (ik vliegende, Bert lichte) een laatste val zet.

Bert: Niet de slechtste manier om door te spelen: in het eindspel is de waarde van wits pluspaard het beperktst.

25 Pd5-e7+ Kg8-f7
26 Dc4:e6+

Martijn: (!)

26 Td6:e6
27 Pe7-d5 Te6:c6+
28 Kc1-b1 f6-f5
29 Le3-d4 Lg7:d4
30 Td1:d4 Tb8-d8
31 Pd5-b4 Td8:d4
32 Pb4:c6 Td4-e4
33 a2-a3 f5-f4
34 h4-h5

Bert: ! Een ondersteunde pion is vaak meer waard dan een verdwaald paard, maar na de tekstzet komt dat er niet van. Zo faalt 34...f3 35 hg6:+ Kg6: 36 Tf1 Tf4 simpel op 37 Tf3:! en na 34...g5 35 h6 wint wit combinerend met de vrijpion, bijvoorbeeld 35...Te8 (35...Kg8 36 Tg1) 36 Pe5+ Kf6 (na 36...Te5: 37 h7 Te8 38 h8D Th8: 39 Th8: winnen toren en koning van de pionnen) 37 h7 Kg7 38 h8D+ Th8: 39 Th8: Kh8: 40 Pf7+ met iets soortgelijks als in de partij, maar wel in een betere versie! Zwart had dus het best 34...g5(!) kunnen spelen.

34 g6:h5

35 Th1:h5 Kf7-e6
36 Pc6-b4 f4-f3
37 Pb4-d3 Te4-e3

Bert: Het op zich aantrekkelijkere 37...
Te2 faalt hier uiteraard op 38 Pf4+, een
motief dat we nog terugzien!

38 Kb1-c2 Te3-e2+
39 Kc2-d1 Te2-g2

Martijn: (!)

Bert: "Hé," dacht ik bij mezelf, ondanks de
tijdnood, "Verliest dat niet meteen?"

40 Pd3-f4+

Martijn: Hij trapt erin! Hij trapt erin! Hij
trapt erin! Nu moedeloos kijken en, schijn-
baar moedeloos nog een zet doen (maar wel de
goede, anders kan hij die toren toch slaan!).

40 Ke6-f6
41 Pf4-d3

Bert: Het blijft een dekselse rakker! Na het
afschuwelijke 41 Pg2:?? fg2: is de zwarte
pion niet meer te stoppen!

Martijn: ! Helaas! De tijdnood is over, en
Bert weet dat ook, want hij is blijven note-
ren. Ik speel nog beschamend lang door,
hopend op pat, brand, of een hartaanval van
Bert.

41 f3-f2
42 Kd1-e2 f2-f1d4
43 Ke2:f1 Tg2-d2
44 Th5-d5 c7-c6
45 Kf1-e1

Bert: Het eenvoudigst, wit houdt één pion over.

45 Td2:b2
46 Pd3:b2 c6:d5
47 Ke1-d2 Kf6-e6
48 Kd2-c3 Ke6-d6
49 Kc3-b4 Kd6-c6
50 Pb2-d3 Kc6-b6
51 a3-e4 Kb6-c6
52 a4-a5 d5-d4
53 Kb4-c4 Kc6-b7
54 Kc4:d4 Kb7-c6
55 Kd4-c4 Kc6-b7
56 Kc4-c5 Kb7-a7
57 Kc5-c6 Ka7-b8
58 Kc6-b6 Kb8-c8
59 Pd3-c5 Kc8-b8
60 Pc5:a6+ 1-0

Martijn: Zwart geeft op, een terechte over-
winning (en dat voor de bekercompetitie!).

Bert: Het wonder is geschied: ik heb de
klubkampioen verslagen!!

Wit: Adriaan Houtsmuller (wedstrijdleider)
Zwart: Coen Mekers (—) der-intern)
Caro-Kann, Panov-variant

1 e2-e4 c7-c6
2 d2-d4 d7-d5
3 e4:d5

Adriaan: !? De Panov-variant was me aan-
geraden door Ed Schouten; de vele succes-
sen die ik boekte met het gambiet 3 Pc3
de4: 4 f3!? waren misschien niet geheel
overtuigend.

3 c6:d5
4 c2-c4 Pg8-f6
5 Pb1-c3

Coen: 5 c5 is de laatste jaren met wis-
selend succes door Rob van Gompel ge-
speeld. Zie hiervoor oude jaargangen van
de Schakeling.

5 e7-e6

Coen: Andere mogelijkheden zijn 5...g6
en 5...Pc6.

6 Pg1-f3 Lf8-e7
7 Lc1-f4

Coen: Dit wordt niet vaak gespeeld.
Volgens Konstantinopolski ("Die Caro-
Kann Eröffnung") kan Lf4 een actieve
ontwikkeling van zwart niet verhinderen.
Lf4 bemoeilijkt echter wel e6-e5.

7 0-0
8 Ta1-e1 a7-a6

Coen: Dit is alleen goed in combinatie
met een zet als b7-b5. 8...b6 om c4-c5
tegen te gaan heeft als bezwaar dat het
paard op e3 via b5 dreigt binnen te val-
len op c7.

9 Lf1-d3 d5:c4
10 Ld3:c4

Adriaan: Aldus is ongeveer de opstelling
ontstaan die Ed me tegen de Caro-Kann in
het algemeen en Coen in het bijzonder
had aangeraden. Nu nog slechts matzetten
in de aanval op de zwarte koning!

10 Pb8-c6

Coen: ?! Beter is 10...b5 gevolgd door
Lb7 en Pbd7.

11 0-0 Le7-d6
12 Lf4-g5 Ld6-e7
13 Tf1-e1

Adriaan: Geen remise door zetherbaling
met 13 Lf4 natuurlijk.

13 Pf6-d5
14 Lg5:e7 Pe6:e7
15 Pc3-s4 Pa7-g6

Coen: ?! Bevreesd voor een koningsaanval, die echter toch wel zou komen. Verstandiger zou de ontwikkeling van de damevleugel zijn geweest.

16 Pf3-e5 Pd5-f6

Coen: ?! Beter was in ieder geval 16... Ld7 gevolgd door Tac8 en eventueel Lc6.

17 Pe4-g5

Adriaan: Ik begrijp niet veel van zwarts spel en dit ziet er gezond uit voor me.

Coen: Schept mogelijkheden voor offers op e6 en f7.

17 Pg6:e5
18 d4:e5 h7-h6

Coen: Het eindspel na dameruיל staat mijns inziens verloren. Na de tekstzet kan zwart nog hopen op 19 ef6: Dd1: gevolgd door 20...hg5: Na lang nadenken speelde Adriaan ...

Adriaan: Zwart kan de dames ruilen, maar het eindspel is vreselijk voor hem, want wit krijgt zijn torens op de 7de rij en moet dan makkelijk kunnen winnen.

19 Pg5:f7 Kg8:f7
20 e5:f6 Dd8:f6

Coen: Op 20...gf6: wint 21 Dh5.

21 Tc1-c3 Kf7-g8
22 Tc3-f3 Df6:b2

Coen: ? Dit verliest, 22...De7 ziet er beter uit: 23 Tf8:+ Kf8: (23...Df8: verliest eenvoudig een houtje) en nu bijvoorbeeld 24 Dg4 en: A) 24...Kf7 25 Dg5+ Kf8 26 Dg6 of B) 24...e5 25 Dg6 Df6 (25...b5 26 Te5:!) 26 De4 en wint.

Adriaan: ? Verliezend, Coen overziet dat er niets dreigt op wits onderste rij. De zwarte stelling was al geen pretje meer, maar nu gaat wit winnen in de aanval.

23 Tf3:f8+ Kg8:f8
24 Dd1-d8+ Kg8-f7
25 Te1-e3

Adriaan: ! Beslissend.

25 Db2-c1+

Coen: (?) Hardnekkiger was 25...Da1+ om de pion op g7 in de gaten te houden.

Adriaan: (?) Relatief beter was 25...Da1+ hoewel wit dan gewoon iets langzamer mat gaat zetten - te redden valt er niets meer.

26 Lc4-f1 Kf7-g6
27 Dd8-d3+ Kg6-f7
28 Te3-f3+ Kf7-e7
29 Dd3-d4 Dc1-g5
30 Tf3-g3 Dg5-f5

Coen: Op 30...Df6 volgt 31 Tg7:+!

31 Tg3:g7+ Ke7-e8
32 Tg7-g8+ 1-0

Coen: Opgegeven. Een verdiende overwinning voor Adriaan!

Adriaan: De finale bereikt! Gezegd moet dat Coen maar zwakjes heeft gespeeld, bedankt!

Noot van de typist: Halverwege dit artikel begaf de typemachine het, maar gelukkig waren de aantekeningen bij de laatste partij summier: die van Adriaan kwamen namelijk telefonisch tot stand en zijn enigszins impressionistisch van aard. LDW 140788

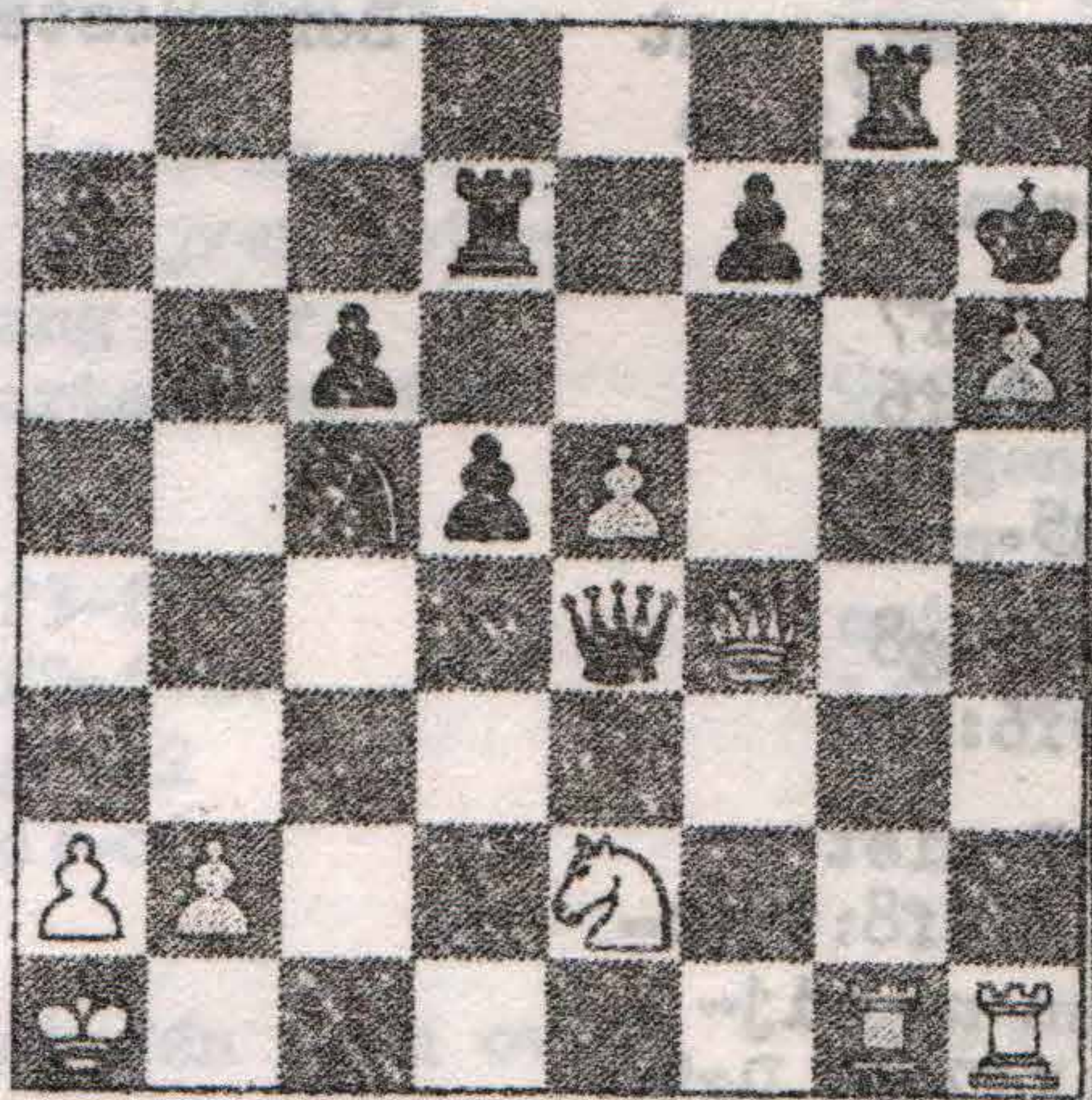
Nog diezelfde avond van de 5de april 1988 werd in de H'88 de loting verricht voor de finale van de US-beker:

Bert Westera - Adriaan Houtsmuller!

GARE!

Zonder veel zelfvertrouwen trad hij aan, die dinsdag 31 mei 1988. Zwart tegen Martijn Spaan! Ontelbare malen trad hij tegen de klubkampioen aan en zijn skore? Minus ontelbaar. De opening was een lichte verrassing: dame-gambiet! Wit rokeert lang! En heeft reeds na luttele zetten een duidelijk beter stelling. De zwart koning krijgt het zwaar, tegenspel ontbreekt: het oude liedje? Een langdurig beleg wordt ten koste van een zeer groot tijdsverbruik zo lang mogelijk gerekt. Ook de witspeler is niet in zijn beste doen, mist enkele onmiddellijke winsten. Maar met de vlag op vallen is het zo rond de 35ste zet dan toch gedaan:

Martijn Spaan - Ad Putter
stelling na $\pm$ 35...De4

Wits laatste was 34 Tg1 waarna zwart noodgedwongen à tempo 34... Dg2-e4 speelde, het stuk versmadend dat op e2 viel op te halen en wanhopig proberend de dames van het bord te krijgen. Na 34...De2: had Martijn een mooie executie gepland en zonder veel van zijn resterende twintig minuten te gebruiken besloot hij hem ook nu uit te voeren: 35 Tg7+?? Tg7: Hier had 36 De4:+ nog de toren gered, maar niet de partij in een eindspel met een handvol pionnen minder. Er volgde 36 hg7:+ en nu is het na iedere koningszet mat in een paar zetten, echter na 36...Dh1:+ speelde Martijn geheel verbijsterd nog een paar zetten door, alvorens op te geven. In de diagramstelling had wit kunnen winnen met 35 Tg8:! waarna dameruil faalt op een tussenschaakje. Echter na bijvoorbeeld 35...Kg8: 36 Tg1+ Kf8 37 De4: Pe4: 38 h7 of 35...Dh1:+ 36 Tg1 Dh6: (36...De4 37 Df6 gaat mat) 37 Df5+ Kh8 38 Df3! had zwart het moeten opgeven. Had Martijn ook maar even de tijd genomen, dan...

Beet

Het lijkt wel of THIJS W. het er om doet! Nu betraptten wij hem weer op KONINGINNEDAG met een DAME die in één van zijn vorige LEVENS een belangrijke rol speelde, maar met wie wij hem nu niet meer verwachtten aan te treffen... Desgevraagd berichtte hij, dat de FLUITISTE (van wie wij in de vorige SCHAKELING meldten dat zij en THIJS een innige ROMANCE leken te beginnen...) na enige woelingen uit zijn leven was verdwenen... Hij hield zich groot en glimlachte, maar uit zijn ogen sprak TRAGIEK...

TOM T. verraste ons met de mededeling dat het ZANGERESJE IRENE VAN DER H. (bekend van RISQUEE en DORIS D. & THE PINS), dat wij enkele maanden geleden signaleerden op het NOORDWIJKSE STRAND, waar zij hand in hand met THIJS W. (alweer hij!) langs de BRANDING liep, bij hem op SCHOOL had gezeten! Aldaar stond zij bekend om haar IMPOSANTE VOORGEVEL! AD P., die in rookgedrag een forse fabrieksschoorsteen verre overtreft, maar hiervoor wel altijd GELEENDE SHAGGIES gebruikt, heeft laatst ARDJAN L. gered, toen deze laatste in LADDERZATTE STAAT in ENKHUIZEN nog meende een AUTOMOBIEL te kunnen besturen! AD P.'s doortastende optreden heeft een groot talent weten te behouden voor onze CLUB! Trouwens, wel die klok teruggeven aan MARTIJN S., Ad!

Over MARTIJN S. gesproken: is U zijn KITTIGE PAARDESTAARTJE al opgevallen? Hij wil zeker de LAURENT FIGNON van het schaken worden...!

De GLORIEUZE TOPSCORER van US 2, WIM VAN DER B. natuurlijk, staat ook zijn mannetje op het SOFTBALLVELD, zo bleek tijdens de VIJFTIENKAMP, toen hij een heuse HOME RUN sloeg! Dit succes is niet onopgemerkt gebleven: toen afgelopen dinsdag de eerste schakers vanuit hun onderaardse HOL de caféruimte van H 88 betraden, vroeg een BEZORGDE barkeepster of WIM er nog wel was... Wij konden haar geruststellen, hij zou zo komen en LUTTELE MINUTEN later waren zij en WIM in een GEANIMEERD GESPREK gewikkeld!

Een andere steunpilaar van US 2, COEN M., betoonde zich in voornoemde SOFTBALLMATCH overigens een uitmuntend PITCHER. Links en rechts gooide hij de ballen om de OREN van de verbouwde SLAGPARTIJ, zo heb ik uit ZEER BETROUWBARE bron vernomen... Overigens zijn mijn bronnen ALTIJD betrouwbaar, TOM T.!

Zie voor het SENSATIONELE nieuws over ROLAND VAN H. elders in dit nummer! Wij hopen en verwachten na de zomer veel SPANNENDE NIEUWTJES te kunnen berichten!

De US-CHRONIQUEUR

OP- EN NEERGANG VAN EEN KNOEIER

Dit is een zeer wisselvallig seizoen voor mij geworden. Het nieuwe schaakjaar startte aarzelend met een paar remises, waarna ik de strijd kon aanbinden met een -onder-tussen uit de vorige Schakeling bekend - nieuw lid, voor zijn eerste partij bij US.

Wit: Ardjan Langedijk

Zwart: Bert Westera

Siciliaans, Drakenvariant, 08.09.87

1 e2-e4	c7-c5!
2 Pg1-f3!	d7-d6
3 d2-d4	c5:d4
4 Pf3:d4	Pg8-f6
5 Pb1-c3	g7-g6
6 Lf1-e2	Lf8-g7
7 Lc1-e3	O-O
8 h2-h4!?	

De Smyslov-aanval, die een onschuldige reputatie geniet, maar niettemin voor de (onvoorbereide) zwartspeler zeer gevaarlijk kan zijn. Het toelaten van h4-h5 is bijvoorbeeld al niet aan te raden.

8	h7-h5
9 f2-f3	Pb8-c6
10 Dd1-d2	Pc6:d4!?

Een onbekende (maar daarom nog geen nieuwe) voortzetting. Later speelde onze klub-kampioen tegen dezelfde speler het theoretische 10...d5, maar werd desondanks in 20 zetten geveegd. Deze partij duurt overigens maar een luttel aantal zetten langer....

11 Le3:d4	Lc8-e6
12 g2-g4	Ta8-c8?!

Het alternatief 12...Da5 verdient waarschijnlijk de voorkeur, vanwege:

13 Pc3-d5(!)	Le6:d5
14 e4:d5	h5:g4
15 h4-h5!	

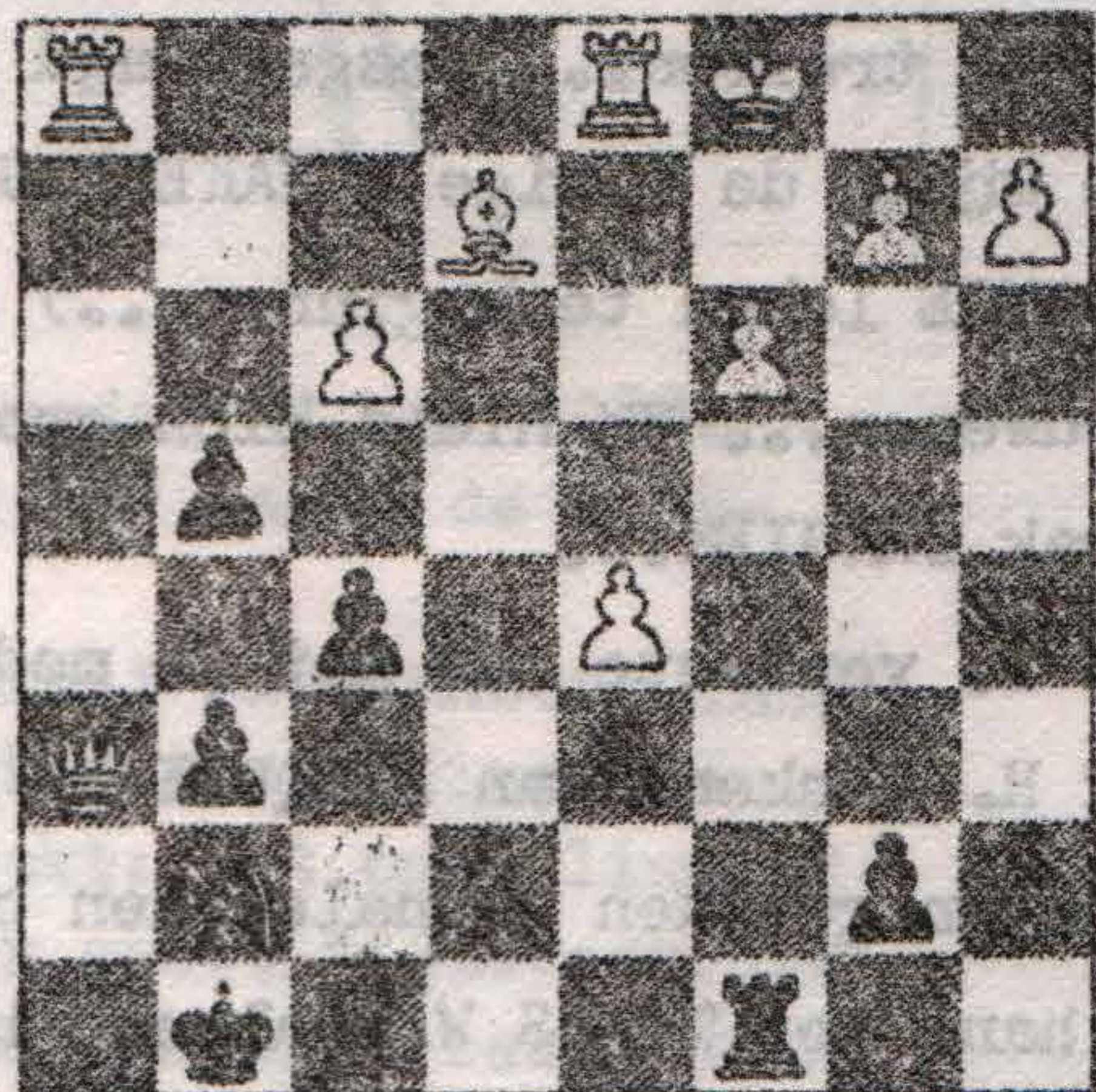
Na het weekhartige 15 fg4? Pe4 16 Dd3 is bijvoorbeeld 16 ...Ld4: 17 Dd4: Pg3 niet overtuigend voor wit.

15	Pf6:h5
16 Ld4:g7?!	

Tijdens de partij kneep ik hem zeer voor 16 fg4: Pf6! 17 Lf3 met nare dreigingen over de h-lijn. Zo faalt het natuurlijke 17...Te8 op rustig 18 O-O-O Tc4 (wat anders?) 19 Dh2 en de afschuwelijke dreig-

ging 20 g5 moet wit beslissend voordeel geven. De tekstzet geeft zwart wat lucht.

16	Ph5:g7
17 Dd2-h6	Dd8-a5+
18 c2-c3	f7-f5
19 O-O-O	

Een leuke stelling, waarin ik zag met 19... Tc3:+ 20 bc3: Dc3:+ onmiddellijk remise te kunnen maken. Het beste was echter 19...Da2: waarna volgens enig oppervlakkig bekijken zwart voldoende tegenaanval heeft voor remise, ik speelde echter de "winst" poging:

19	g4:f3?
20 Td1-g1!	

Uiteraard, het openen van de g-lijn is fataal. Ook na het taaie 20...Tf6 21 Dh8+ Kf7 22 Dc8: fe2: 23 Th8 g5 24 Dg8+ Kg6 25 Th7 Tf7 26 Tgh1 e1D+ 27 Te1: en wint. Van schrik wilde ik nu alsnog "remise" maken!

20	Tc8:c3+
21 Ko1-b1!	Tf8-f6
22 Dh6-h8+	Kg8-f7
23 Th1-h7	1-0

Dat zijn van die ongelukjes die verbonden zijn aan het spelen van de Draak. Met meer scherpte in mijn spel kon ik mezelf een paar maanden later laten invallen in het 1ste in de wedstrijd tegen Promotie.

Wit: Bert Westera

Zwart: Igor Coene

Frans, Pionroofvariant, 12.12.87

1 e2-e4	e7-e6
2 d2-d4	d7-d5
3 Pb1-c3	Lf8-b4
4 e4-e5	c7-c5
5 a2-a3	Lb4:c3+
6 b2:c3	Pg8-e7
7 Dd1-g4!?	

Ontwikkel vooral nooit prematuur een stuk.

Telkens neem ik mij voor iets verstandigs als 7 a4 of 7 Pf3 te spelen, maar helaas. Zwart heeft nu een tamelijk solide zet in 7...0-0, dubieus 7...Pf5 en scherp:

7		Dd8-c7
8	Dg4:g7	Th8-g8
9	Dg7:h7	c5:d4
10	Pg1-e2	Fb8-c6
11	f2-f4	

Noodzakelijk; wits stukken zijn gedeplacéerd en moeten een schaak op c3 in de gaten houden: 11 cd4:? Pd4:! met winst.

"Dit is natuurlijk geen schaken," aldus Tom Turk. Toch speelt zelfs Anatoli Karpov tegenwoordig de witte stelling: in de zeer ongebalanceerde stelling is er de noodzaak tot omzichtig manoeuvreren.

11		Lc8-d7
12	Dh7-d3	d4:c3
13	Ta1-b1	0-0-0

De zwartspeler was hierover achteraf zeer ontevreden en vond 13...Pf5 veel beter, de stelling is echter nog overbekend en scherp.

14	Pd2:c3	Pc6-a5
----	--------	--------

Na een twintigtal minuten denken ontloopt zwart de valstrik 14...a6? 15 Da6: waar ik Marc Ordodi zelfs eens in mocht vangen.

15 h2-h3!?

In een eerdere US-wedstrijd verloor Peter Ton kansloos na deze zet. Toch lijkt het me een beetje twijfelachtig.

15		Pa5-c4
16	g2-g4	Pe7-g6?!

Voor de pion ontwikkelt zwart een stevig initiatief waarin veld d4 centraal staat. Peter speelde nog zwakker 16...Lc6? maar de beste zet is hier 16...Dc5! en eerlijk gezegd zie ik de witte stelling niet meer zo zitten, hoewel verdedigbaar.

17	Dd3-d4(!)	Ld7-c6!?
18	Dd4:a7	

Na lang denken de pion gepakt, hoewel 18 Th1-g1-g3 een veilig alternatief was. Op 18...d4 vertrouwde ik op 19 Pb5 maar eng is nog 19...De7! Echter na 20 Lc4: Lh1: 21 Pd6+ Td6: (21...Kd7? 22 Tb7:+) 22 ed6: Dh4+ 23 Ke2! en wit moet winnen, bijvoorbeeld 23...Dh3: 24 Da8+ Kd7 25 Tb7:+ Lb7: 26 Db7:+ Kd6: 27 Db6+ Ke7 27 Dc5+ Kd7 (Kf6 28 Dg5mat) 28 Lb5+ Kd8 29 Dd6+ Kc8

30 La6 mat. Wits aanval is te sterk, aangezien ook het dekken van de toren met 23...Th8 weliswaar het bovenstaande mat op g5 verhindert, maar na (24 Da8+ Kd7 25 Tb7:+ Lb7: 26 Db7:+ Kd6: 27 a4!! zwart toch tot de overgave dwingt, aangezien 28 La3+ slechts met 28...Dh3: valt te voorkomen. Terecht koos zwart dus voor zijn tekstzet.

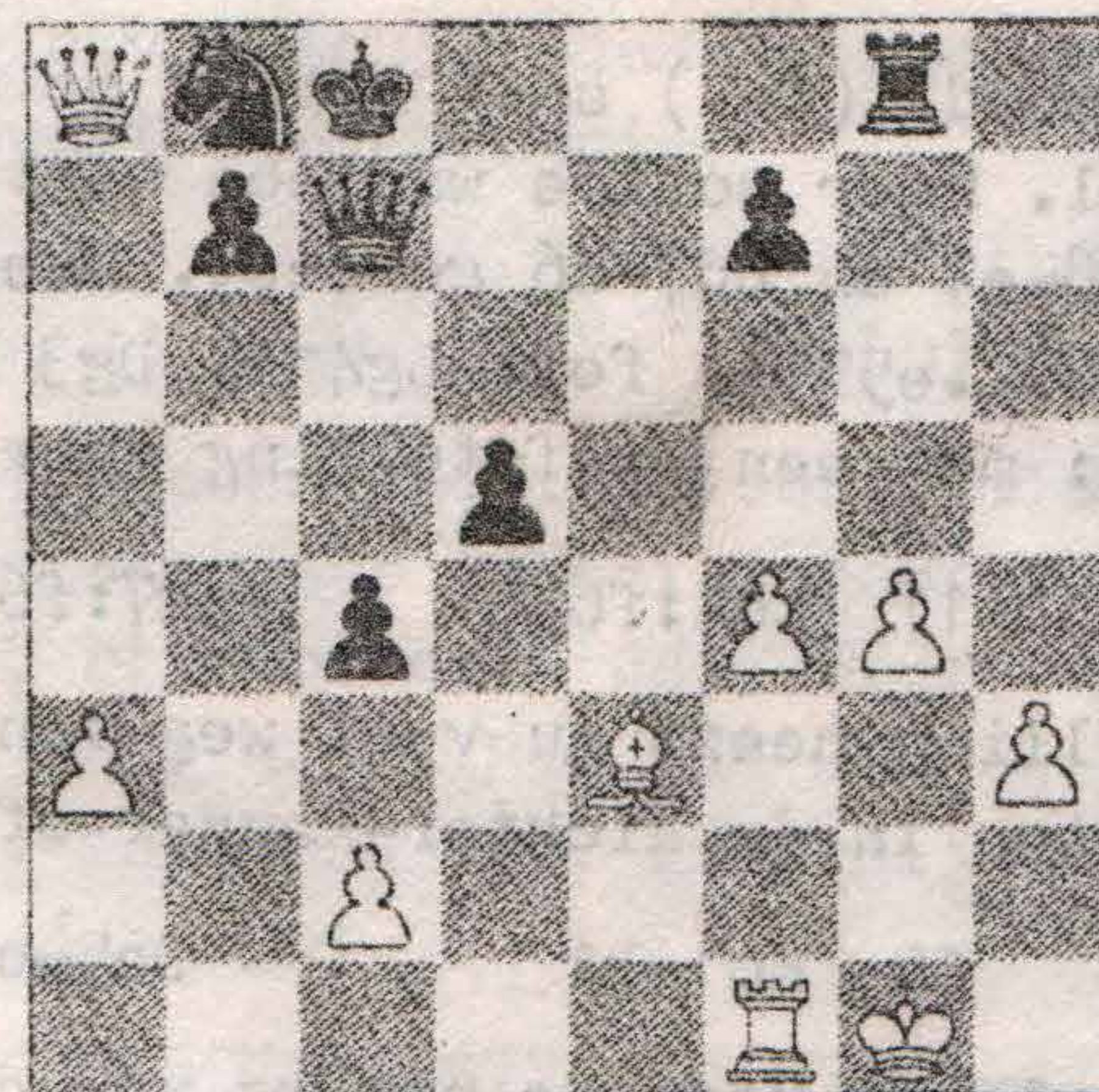
18		Pg6:e5(!)
19	Pc3-b5	

Ik had er niet over gepekerd in mijn vooruitberekeningen om het stukoffer aan te nemen en speelde dit vrijwel à tempo.

19		Lc6:b5
20	Tb1:b5	Pe5-c6
21	Da7-a8+	Pc6-b8

Na een barre tocht staat het paard hier passief, maar het eindspel is niet aantrekkelijk (pion minder, wit loperpaar), hoewel nog niet zo eenvoudig te winnen.

22	Lf1:c4	d5:c4
23	Lc1-e3	Td8-d5
24	Tb5:d5	e6:d5
25	0-0	

Met superieur spel voor wit, zo had ik vooraf gemeend. Ik had evenwel iets gemist:

25		f7-f5!
----	--	--------

Oei. Na 26 g5? Tg5:+! kan slechts zwart op winst spelen. Echter niet getreurd:

26	Le3-d4!	f5:g4
27	Ld4-e5	Dc7-c5+?

Veel beter 27...Db6+ 28 Kh1 Kd7! en wit kan het nog fout doen, maar zwart was geheel verblind door hoop op eeuwig schaak.

28	Kg1-h1	Dc5-e3
29	Da8:b8+	Kc8-d7
30	Db8-d6+!	Kd7-e8
31	Dd6-e6+	1-0

Een belangrijke bijdrage aan het eindresul-

taut tegen Promotie, een 4-4 gelijkspel, en tevens mijn eerste overwinning in het 1ste team (na een remise vorig jaar). De dinsdag hier aan voorafgaande had ik zelfvertrouwen gekregen na Ardjan zijn eerste nederlaag bij US te hebben toegebracht.

Wit: Bert Westera

Zwart: Ardjan Langedijk

Siciliaans, Scheveningersysteem, 08.12.87

1 e2-e4	c7-c5
2 Pg1-f3	e7-e6
3 d2-d4	c5:d4
4 Pf3:d4	Pg8-f6
5 Pb1-c3	d7-d6
6 f2-f4	Pb8-c6
7 Lc1-e3	Lc8-d7
8 Dd1-f3	Ta8-c8!?

Een ongebruikelijke voortzetting in de Scheveninger, waarin beide zijden minder gangbare opstellingen hebben gekozen.

9 0-0-0	Pc6:d4
10 Le3-d4	Dd8-a5

Zwart wordt (te?) snel actief op de damevleugel. Meer solide was een opstelling met Lf8-e7 en Ld7-c6 geweest. Zeer slecht ware 10...e5? 11 fe5: Lg4 12 Dg3 Ld1: 13 ef6: met een grafstelling voor zwart.

11 Ld4:f6	g7:f6

De stelling heeft nu veel weg van sommige varianten in de Richter-Rauzer of Najdorf.

12 Kc1-b1	Da5-c5

Maakt plaats voor de opmars van de a-pion.

13 f4-f5	e6-e5?

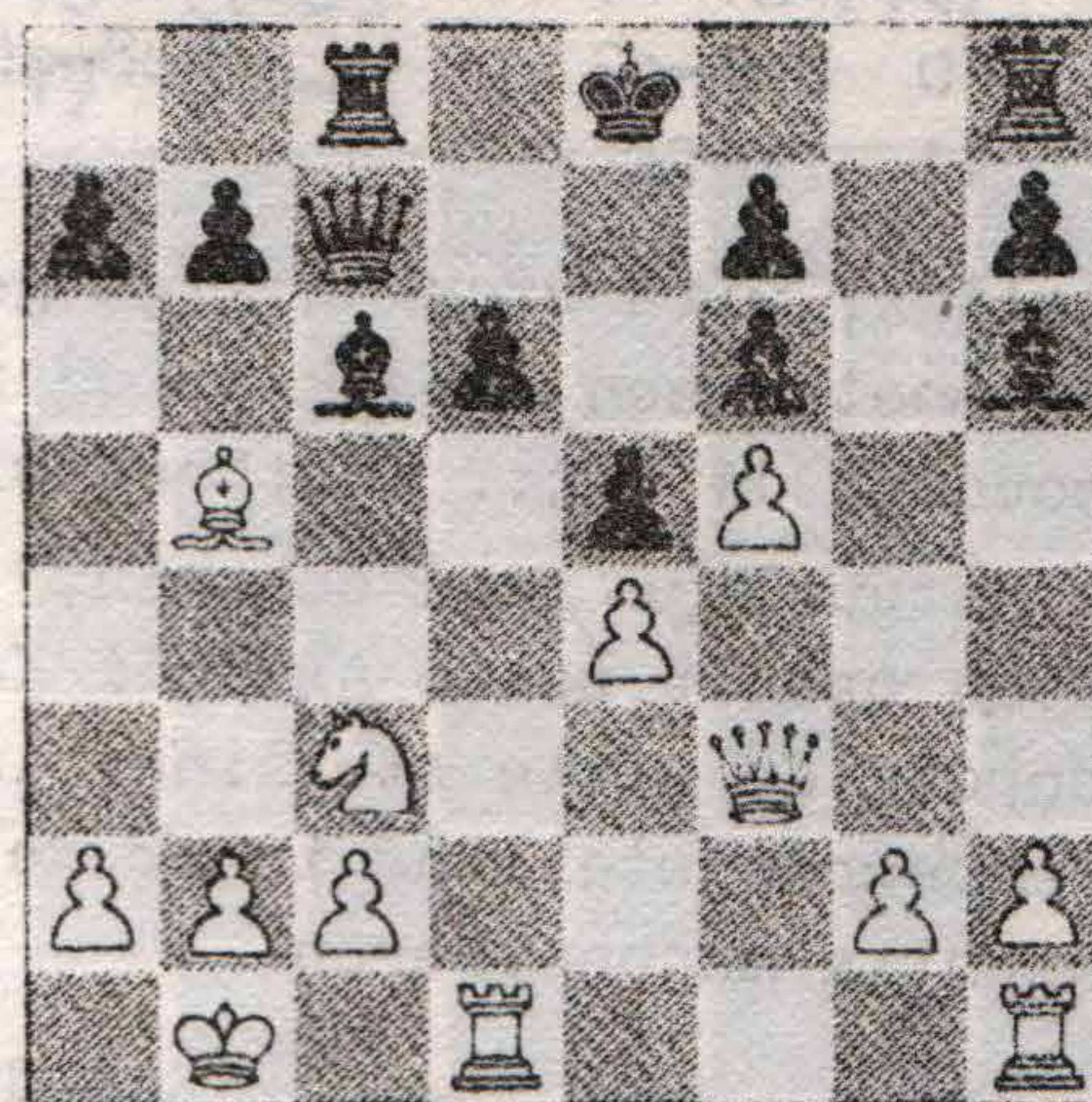
Een verplichtende zet die weliswaar het zwakke punt e6 min of meer oplost, maar wel de diagonaal a2-g8 zelf verder verzwakt. Een goede zet is 13...De5, met dynamische strijd. Vooralsnog lijkt wit echter geen gebruik van de witte velden te kunnen maken en bekend zwart geen tempo-"verlies".

14 Td1-d5	Dc5-c7
15 Lf1-b5	Ld7-c6!
16 Td5-d2	Lf8-h6(?)

Na deze zet bezag ik mijn stelling met angst in het hart. Met tempo-winst liet ik de zwarte lopers dreigende posities innemen! Zou na 17 Te2 de koördinatie tussen de witte stukken niet geheel verstoord zijn? Ja, dacht ik, maar nu zie ik

dat niet meer zo somber in: veld d5 blijft altijd pijnlijk zwak in zwarts kamp. Niet bereid de druk op de d-lijn te verlichten speelde ik echter na geruime tijd rekenen:

17 Td2-d1!?

Gebaseerd op 17...Lb5: 18 Pb5: Dc2:+ 19 Ka1 Lc1, mat dreigend, maar falend op 20 Pd6:+ Kf8 21 Da3! en nu moet 21...Kg7 met kwaliteitsverlies, want 21...Tc5 22 Pc4! kost nog meer materiaal. Echter, zwart heeft in plaats van het geestige 19...Lc1? beter, namelijk 19...Lf8! (20 De3 Tc6 21 Tc1 Da4 22 Tc6: bc6: 23 Pa7: c5!?) en het is niet duidelijk. Wits voortzetting is derhalve twijfelachtig, zwart speelde echter zwak:

17	Ke8-e7?
18 Df3-e2	Dc7-b6
19 Td1-d3	

Verhindert het omspelen van Lh6 naar de diagonaal a7-g1; aangezien zwarts koning taktisch verkeerd staat (19...Lb5:? 20 Pd5+) kan zwart het omspelen van wits looper naar de gevoelige diagonaal niet meer verhinderen, waarna zijn stelling instort.

19	a7-a6
20 Lb5-a4	Dc7-c5
21 La4-b3	

Dreigt 22 Dh5; aangezien Ardjan ook nog in ernstige tijdnood aan het raken was wist hij de stelling niet meer te verdedigen - wat ook met zeeën van tijd vermoedelijk niet mogelijk zou zijn geweest.

21	Th8-f8
22 Th1-d1	Tc8-d8
23 Td3-h3	Lh6-f4
24 Th3:h7	Td8-d7
25 De2-h5	Ke7-e8
26 Th7-h8!	Tf8:h8
27 Dh5:h8+	Ke8-e7
28 Dh8-g8	d6-d5

29	e4:d5	Dc5-d6
30	Pc3-e4	Td7-d8
31	Dc8-g7	1-0

Deze successen konden degradatie uit groep 1 van de interne competitie niet verhinderen. Mijn deelname aan groep 2a werd echter één grote ramp door de onderstaande partij.

Wit: Bert Westera

Zwart: Roelof de Groot

Aljechin-verdediging, 16.02.38

1	e2-e4	Pg8-f6
2	e4-e5	Pf6-d5
3	d2-d4	d7-d6
4	Pg1-f3	g7-g6
5	Lf1-c4	Pd5-b6
6	Lc4-b3	Pb8-c6?

Een ernstige nonchalance. Volgens de US-goeroe van deze variant, Henk Simon, komt zwart na de tekst (6...Lg7 moet) al vrijwel verloren te staan.

7	e5-e6!	f7:e6
8	Pf3-g5	Lf8-g7
9	Lb3:e6	Th3-f8

Treurig, maar de damewinst 10 Pf7 dreigde.

10	d4-d5	Pc6-d4
11	Dd1-d3	Pb6:d5??

Zwart stond al slecht en geeft nu een stuk weg, in de veronderstelling iets middels Pc2+ en Pa1: te kunnen terughalen.

12	Le6:d5	c7-c6
----	--------	-------

Zo'n ratingverschil van 300 US-punten blijkt toch wel erg duidelijk! Op 11... Lf5 volgt natuurlijk simpel 12 Le4. Op dit moment kon ik enig glimlachen niet onderdrukken. "Blijf op je hoede!" zo dacht ik.

13	c2-c3	c6:d5
14	c3:d4	Dd8-a5+
15	Lc1-d2	Da5-b6
16	Pg5:h7	Lc8-f5
17	Dd3-b3	Dh6:b3

Ik had gedacht dat hij de d-pion wel zou pakken, want zonder dames op het bord is iedere kans op een zwendel verkeken.

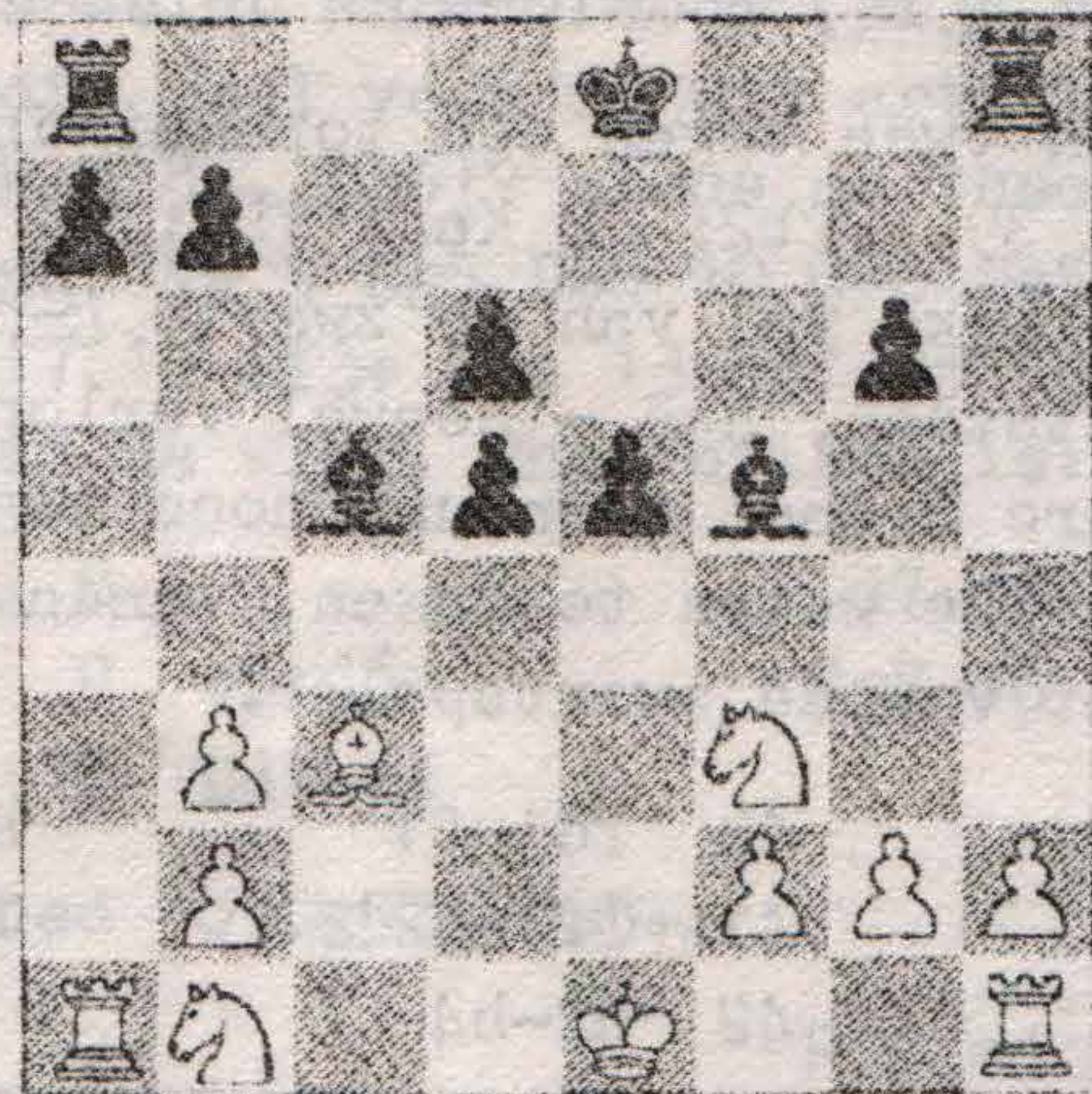
18	a2:b3	Tf8-h8
19	Ph7-g5	Lf6:d4
20	Ld2-c3	e7-e5
21	Pg5-f3	

Met zijn ogen dicht zou wit hier gewonnen hebben na 21 Ld4: ed4: 22 Pf3, maar ik

meende meteen een pion te winnen. Echter...

21	Ld4-c5
----	--------

...was een mogelijkheid die ik even was vergeten. Nog steeds staat wit zo totaal gewonnen dat zwart het net zo goed had kunnen opgeven. Wit moet nu alleen iets omzichtiger om de zwarte contrumpionnen heen spelen. Een stuk is een stuk.

Geërgerd om de "gemiste kans" speelde ik:

22	Ta1-a5??
----	----------

Terwijl ik net vaststelde dat de toren na 22...b6 onverrichter zake terug moest aarzelde zwart geen moment.

22	Lf5:b1
23	0-0
	Lb1-f5

Wit moet opeens vechten voor remise, iets waar 24 Le5: zeer geschikt voor zou zijn geweest, bijvoorbeeld 24...Lf2:+ 25 Tf2: de5: 26 Td5: e4 27 Pd2 Td8 28 Pe4: Td5: 29 Pf6+. Verblind door razernij speelde ik evenwel á tempo:

24	Pf3:e5??	d5-d4
----	----------	-------

Aldus komt wit in 3 zetten van een stuk vóór er één achter!! Hier kwam ik tot rust.

25	Lc3-d2	Lc5-b6
26	Tf1-e1!?	Lb6:a5

Neemt genoege met een kwaliteit, hoewel tegen 26...de5: ook weinig was in te brengen. Een stuk blijft ook hier een stuk.

27	Pc5-c4+	Ke8-d7
28	Ld2:a5	Th8-e8
29	Te1-d1	d4-d3
30	Pc4-e3	Ta8-c8
31	g2-g4	Lf5-e4
32	Pe3-c4	To8-c5
33	f2-f3	d6-d5
34	La5-b4	Tc5-b5
35	Pc4-d6	Tb5:b4

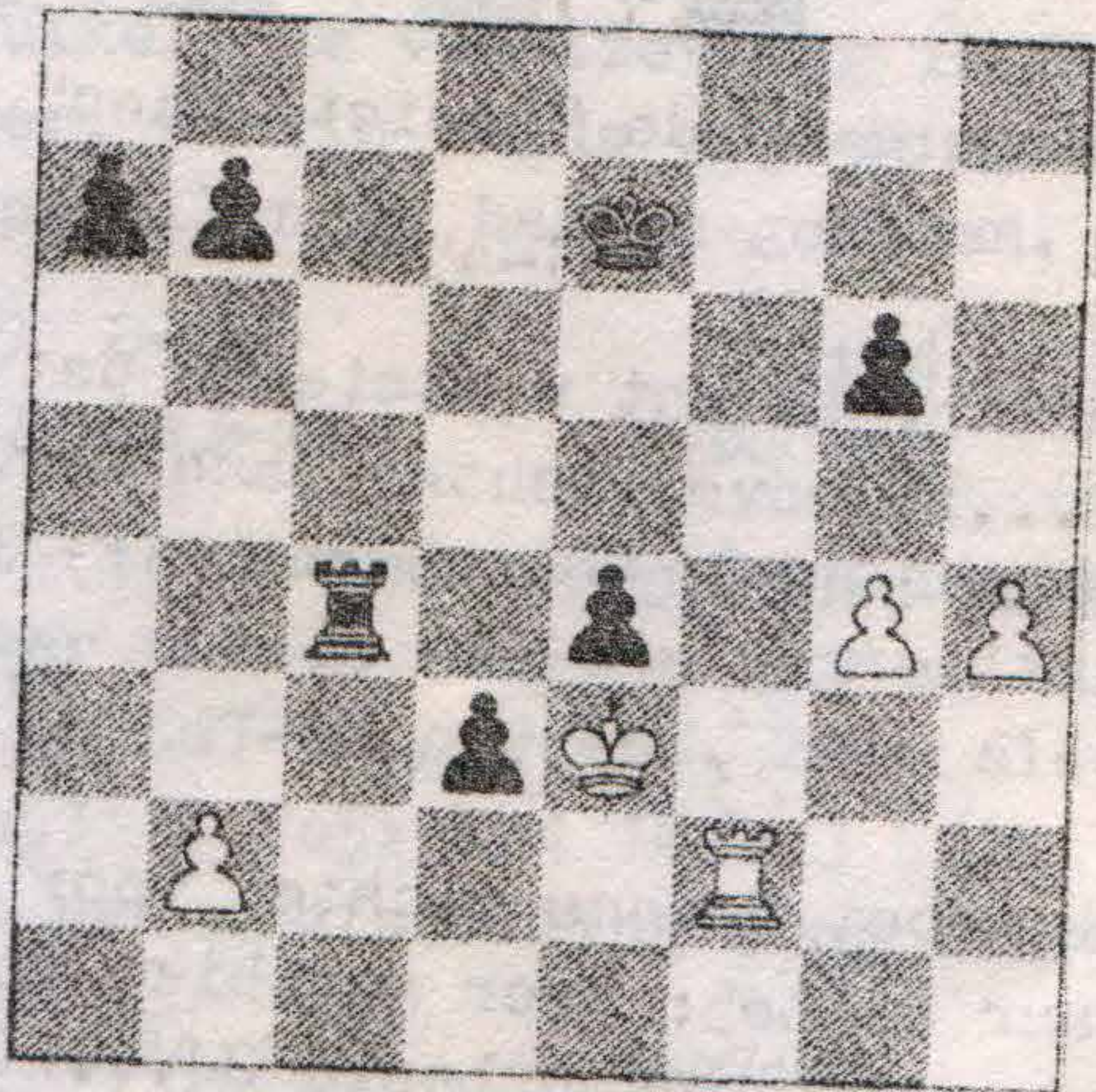
36 Pd6:e8 Kd7:e8
37 f3:e4 d5:e4

Op raadselachtige wijze heeft wit zijn kwaliteit teruggewonnen, maar jammergenoeg is er een stelling overgebleven waarin werkelijk niets meer te rommelen valt.

38 Kg1-f2 Tb4:b3
39 Kf2-e3 Tb3-b4!?

Een twee tegen één toreneindspel zoals dat na 39...Tb2: 40 Ke4: Th2: 41 Td3: na de mogelijke val van de zwarte g-pion zou kunnen ontstaan, had - hoewel verloren staande - Marco Ordodi ternauwernood tegen Roelof remise weten te maken, vandaar deze veilige zet van de zwartspeler.

40 Td1-f1 Ke8-c7
41 Tf1-f2!? Tb4-c4
42 h2-h4

De afgebroken stelling. Het is totaal uit. Wits enige hoop is de h-pion en... zwarts afgegeven zet! 42...Ke6 wint achterelkaar, maar 42...Tc2 wint meteen. Na 43 Tc2: dc2: 44 Kd2 a5! zou ik hebben opgegeven, maar vooral niet 44...b5?? 45 b4! met remise! Wit kan niet gelijktijdig a- en e-pion tegenhouden en (42...Tc2!) 43 Tf4 Te2+ 43 Kd4 d2 heeft al helemaal geen zin. Geruime tijd later werd bij mij thuis uitgespeeld.

42 a7-a5?

Een zwakke zet, die de winst ernstig vertraagd. Overigens blijft zwart nog steeds gewonnen staan, maar kritiek op deze "dit-kan-nooit-fout-zijn" zet is op zijn plaats.

43 Tf2-f4 Ke7-e6
44 h4-h5 g6:h5
45 g4:h5 Ke6-e5

Tot mijn schande had ik naast 42...Tc2 en 42...Ke6 slechts 42...b5? geanalyseerd, waarop ik 43 b4!? van plan was geweest, om na 43...Tc2?? weer remise te bereiken. De

bereikte stelling bekeek ik nog eens goed. Kan wit hier niet meteen remise maken? Hij kan zelfs winnen. Zonder veel naar alternatieven te zoeken speelde ik:

46 h5-h6 d3-d2
47 h6-h7 d2-d1P+

Wit hoopte niet serieus op 47...d1D?? 48 h8D+ en zwart verliest in twee zetten zijn nieuwe dame. Ook de tekst kon mij nog niet verontrusten: remise!?

48 Ke3-e2 Tc4-c8

Pas hier realiseerde ik me dat Roelof tot nu toe à tempo had gespeeld (sukkel die ik ben) en ontdekte tot mijn schrik dat op het geplande 49 Th4 zwart niet 49...Th8 50 Kd1: speelt, waarna het beste wat hij kan bereiken een theoretisch remise-toreneindspel van twee tegen één op één vleugel is. Op 49 Th4 zag ik nu 49...Pb2:! 50 h8D+ Th8: 51 Th8: en met drie vrijpionnen moet het paard de toren kunnen bedwingen. Vooral omdat Roelof dit eindspel uitgebreid had kunnen bestuderen! Allicht sloeg ik mezelf op dit moment voor mijn kop. Had ik op de 46ste zet maar beter opgelet! Na enig nadenken besloot ik iets anders te proberen: alle zwarte pionnen van het bord te krijgen om met een paard minder toch remise te maken. Eén voordeeltje had dit: vanaf mijn volgende zet was ook de zwartspeler aangewezen op eigen kracht.

49 Tf1-f7!? Pd1:b2
50 Tf7:b7 Pb2-d3

Helaas. Roelof trapt niet in 50...Pc4? 51 Tc7! (schrik) Th8 52 Tc4: Th7: 53 Tc5+ met enorme remisekansen.

51 Ke2-e3

Het is uiteraard altijd verloren, ook na 51 Tb5+Kf4 52 Ta5: Tf2+ 53 Kd1 Th2.

51 Pd3-f4
52 Tb7-e7+ Pf4-e6

52...Kf5?? zou nog de blunder zijn geweest waar ik de hemel omsmeekte.

53 Te7-a7 Tc8-c3+
54 Ke3-f2 Tc3-h3
55 Kf2-g2 Pe6-f4+
56 Kg2-g1 e4-e3
57 Ta7:a5+ Ke5-e4
58 Ta5-a7 Ke4-f3
59 Ta7-f7 e3-e2
60 Tf7-e7 e2-e1D+

Zelfs de desperado-schaaks-der-wrake na 60...Th7: 61 Te3+ Kg4 62 Tg3+ Kf5, waarna ik overigens ook zou hebben opgegeven, zijn me niet meer gegund.

61 Te7:e1 Pf4-e2+
62 0-1

Eigenlijk zouden nu dertig lege bladzijden hebben moeten volgen, om de innerlijke leegte te verwoorden die mij na deze partij overviel. Is er nog leven na de dood? In de interne US-kompetitie heb ik sindsdien geen fatsoenlijke partij meer gespeeld. Ook het toernooi dat ik op dat moment speelde werd door een eindsprint van één remise uit de resterende drie partijen bedorven. Zonder illusies deed ik nog mee aan het studentenkampioenschap, aangezien ik daarbij betrokken was in de organisatie en dus net zo goed mee kon doen. Na dit toernooi zou het uit zijn: nog de bekerwedstrijden voor US en SGA en dan afgelopen met dat ziekelijke geschaak!

Er gebeurde echter iets onbegrijpelijks. Na 3 uit 3 stond ik samen met Francis Lesman op kop, waarna we onderling een zeer spektakulaire remise speelden. Daarna lukte het niet meer zo, twee remises en een nederlaag, maar mijn TPR van zo'n 2000 gaf toch hoop voor de toekomst. Ook speelde ik de onderstaande hartversterkende partij tegen een speler met een rating van 2036.

Wit: Bert Westera

Zwart: Aart Rebel

Spaans, Jaenisch-gambiet, 30.03.88

1 e2-e4 e7-e5!
2 Pg1-f3! Pb8-c6
3 Lf1-b5 f7-f5

Een scherpe variant, die gewoonlijk met 4 Pc3 fe4: 5 Pe4: d5 6 Pe5: &ca wordt bestreden. Er is nog een methode.

4 d2-d4!? f5:e4
5 Pf3:e5 Pc6:e5
6 d4:e5 c7-c6

Nu heeft wit na 7 Le2 Da5+ 8 Ld2 De5: 9 Lh5+ Kd8 onvoldoende compensatie voor de pion, dus moet hij doorzetten.

7 Pb1-c3 c6:b5
8 Pc3:e4

Op het eerste gezicht lijkt het een krankzinnig stukoffer, maar de zwartspeler viel hier voor driekwartier in een diep gepeins. Achteraf bekende hij het offer wel te kennen, maar het nooit serieus te hebben bestudeerd. In hetzelfde toernooi, een jaar eerder, speelde Marc Ordodi (zijn naam komt merkwaardig veel voor in dit artikel) na enig denken 8...Db6!? aldus de theorie vermijgend. Na 9 Lg5 De6 10 0-0 De5:?? 11 Te1 Kf7 12 Df3+ Kg6 13 h4! h5 14 Pg3 d6 streek hij de vlag. Theoretisch is:

8 d7-d5
9 e5:d6 Pg8-f6
10 Dd1-d4

Minder goed 10 Lg5?! Da5+.

10 Pf6:e4

Het alternatief is het grappige 10...Le7.

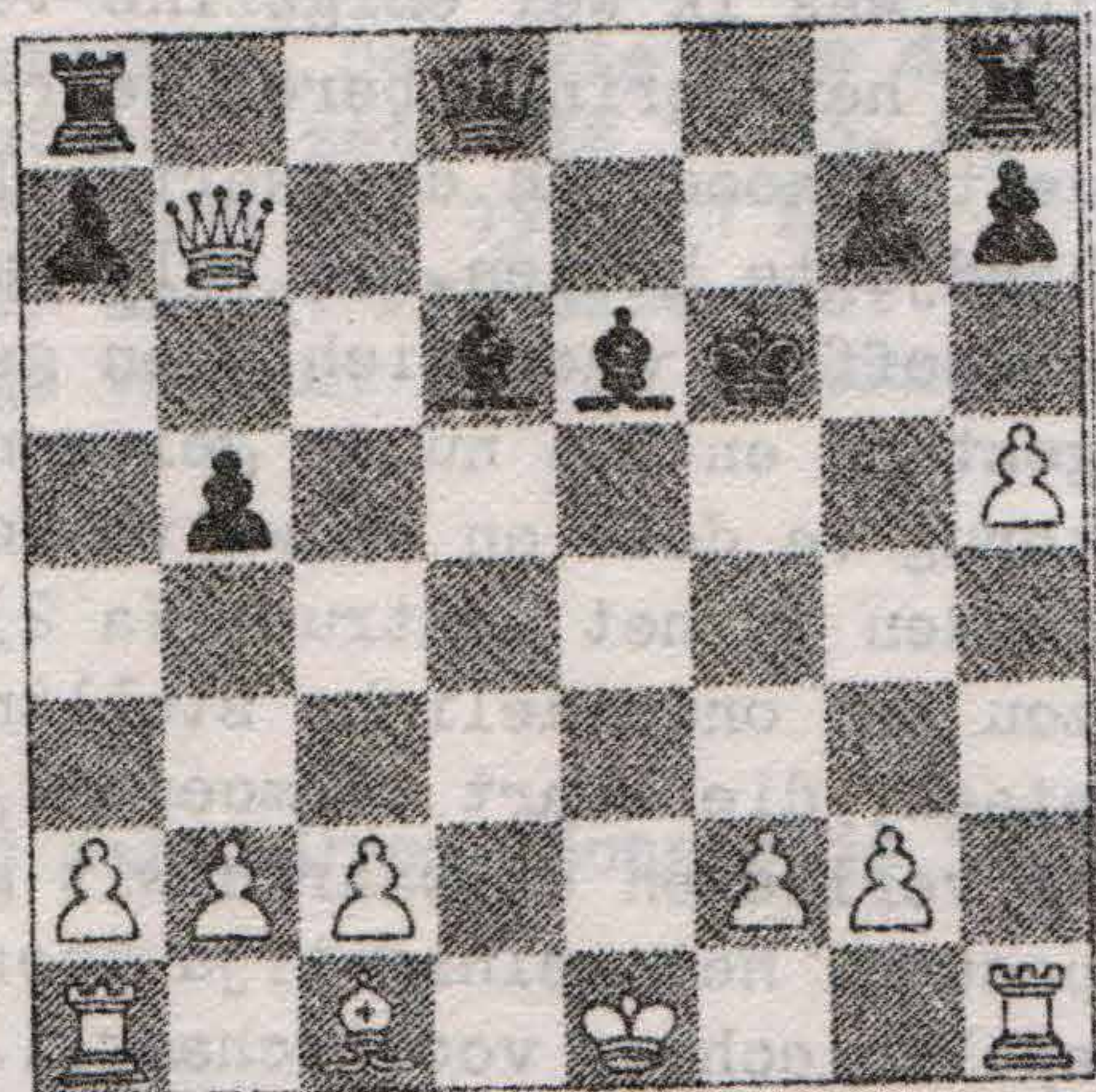
11 Dd4:e4+ Ke8-f7
12 De4-d5+

Achteraf las ik (in de boekwinkel, handig hoor!) dat 12 Lf4 gewoon is, maar wit in de praktijk met de tekstzet toch goed heeft geskoord.

12 Lc8-e6
13 Dd5:b7+ Kf7-g6
14 h2-h4

Na ampele overweging gespeeld. Tot hier bleek het allemaal al eens te zijn gespeeld, waarna 14...De8 15 Le3 Ld6: 16 0-0-0 volgde en zwart zich niet wist te redden. Het beste leek mij 14...h5 waarop wit waarschijnlijk zelfs het eindspel na 15 Lg5 Dc8 16 Dc8:!? Tc8: 17 0-0-0 kan kiezen, aangezien zwart niet gemakkelijk los kan komen. De zwartspeler koos voor:

14 Lf8:d6(?)
15 h4-h5+ Kg6-f6

Hier kon 16 Df3+ met herovering van het stuk mij niet overtuigen: 16...Lf5 17 g4 en nu bijvoorbeeld 17...De8+ 18 Le3 De4 en zwarts overlevingskansen leken me veel te groot in dit eindspel. De zwartspeler was evenwel een kleinigheidje ontgaan:

16 Lc1-g5+!!

In plaats van een stuk terug te winnen offert de vermetele witspeler er nog één! De zwartekoning moet op reis!

16		Kf6:g5
17	Db7:g7+	Kg5-f5
18	g2-g4+	Kf5-f4
19	Dg7-d4+	Kf4-g5
20	f2-f4+?	

Uiteraard was het geen eeuwig-schaak-kombinatie, maar hier had wit 20 Dg7+ Kf4 moeten inlassen om met 21 0-0-0! te vervolgen. Met toch twee stukken meer moet zwart voor onoverkomelijke problemen staan. Het beste lijkt 21...Le5 22 Dh6+ Dg5 23 De6: Bij materieel gelijke stelling blijft de zwarte koning lachwekkend gecentraliseerd staan, zodat wit op den duur moet winnen in de aanval. De tekstzet, hopen op 20...Lf4: 21 Dg7 mat (erg mooi), onderschat de verdedigingsresources van de zwarte stelling.

20 Kg5:g4

Pas nu ontdekte ik dat het geplande 21 Kf2 weliswaar na 21...Db6 22 Tag1+ Kf5 met 23 Tg5 fraai mat zet, maar na 21...Lf4:!! niets oplevert (ja, een nederlaag!). Er lijkt niets beters meer te zijn dan het winnen van de dame.

21 Th1-g1+ Kg4-f5

Niet beter ziet 21...Kh5: 22 0-0-0! eruit, met de zwarte koning hulpeloos afgesneden.

22	Tg1-g5+	Dd8:g5
23	f4:g5	

Hier was ik wel enigszins teleurgesteld over het geringe bereikte resultaat, maar de tijdnood van de zwartspeler begon een handje te helpen. De hele partij heeft hij stukoffers over zich heen gehad of schaak gestaan en dan nu de gelegenheid iets terug te doen en de witte koning vast te houden in het centrum! Na 23...Le5 24 Dh4 zou een onduidelijke stelling zijn ontstaan, die zwart vermoedelijk niet hoeft te verliezen en waarin wit goed moet oppassen. Met weinig tijd koos de zwartspeler echter voor schaak... de beslis-

sende fout!

23 Ld6-g3+?

24 Ke1-e2

Nu faalt 24...Le5 op 25 Tf1+.

24 Le6-c4+

25 Ke2-f3

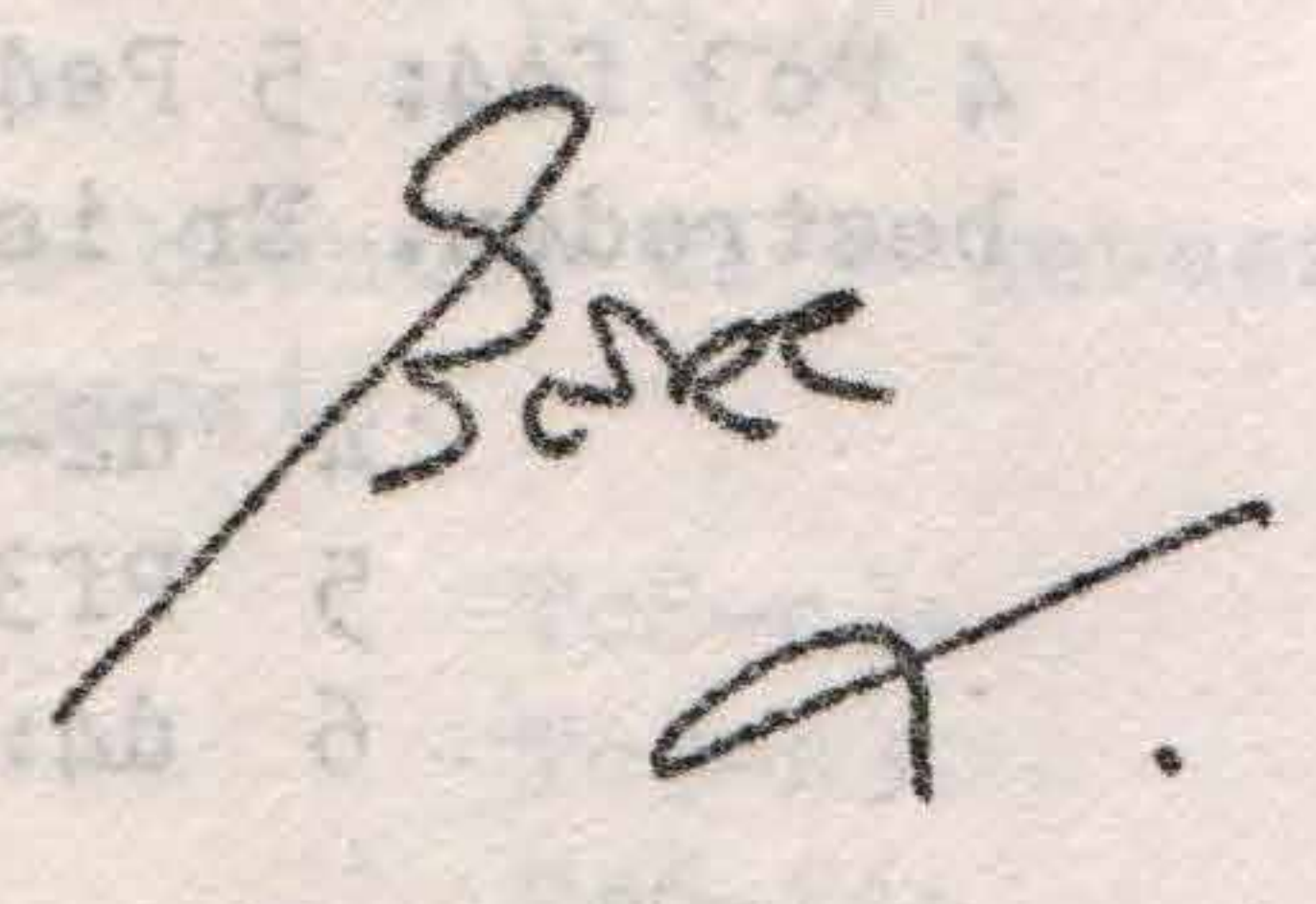
Plotseling heeft wit, dankzij het ingrijpen van de koning, winnende aanval! Er dreigt 26 Df6 mat als ook eenvoudig 26 Kg3: en 25...Le5 faalt op 26 Dg4 mat! Rest nog:

25		Kf5:g5
26	Kf3:g3	Th8-g8

Dat is onvoldoende om de aanval te stoppen, maar inmiddels staat zwart al verloren. In het vervolg zorgen alle witte stukken voor een efficiënte executie.

27	Dd4-e5+	Kg5-h6+
28	Kg3-h4	Ta8-f8
29	Ta1-d1	Lc4-f7
30	1-0	

Met de vlag op vallen gaf de zwartspeler het gelijktijdig op. Onder grote belangstelling wist Arno Bezemer tijdens de analyse te vertellen dat momenteel de zet 10...Dd7! de weerlegging van het witte stukoffer lijkt. Wij kenden de zet geen van beiden en het is er niet bepaald één die je even achter het bord verzint. Het betrof dan ook een korrespondentiepartij. Behoudens de interne boekte ik na deze partij nog aardige resultaten: winst van de SGA-beker; het kampioenschap van het 1ste (als teamleider) mitsgaders het behalen van de US-bekerfinale door uitschakeling van Martijn! Intern zal ik pas weer gaan skoren als ik mij op de onbevungen Roelof heb gewroken. Mocht dat ooit nog lukken, natuurlijk.

OPENINGSIDEE in de Caro-Kann

Misschien onder invloed van Euwe is de ruilvariant in de Caro een geliefd wapen geworden in de handen van de witspelers.

1. e4 c6
2. d4 d5
3. exd5 cxd5
4. Ld3 Pc6
5. c3

En als zwart zich opstelt met het gebruikelijke 5...Pf6 kan hij een klein nadeeltje niet voorkomen. De zet 5...Dc7 is mijns inziens onvoldoende bekeken. De zet kan gepaard gaan met een pionoffer dat zwart goede kansen geeft. Een paar jaar geleden speelde ik - toen nog in Maastricht - de volgende partij tegen Folkert Jager (vooraafgaande zetten als hierboven).

- 5.... Dc7
6. Pe2 e5!?

Na Pf3 volgt Lg4 en zwart heeft goed spel. Met Pe2 dreigt wit met Lf4 de stand van de zwarte dame te exploiteren.

8. Lb5+ Ld7
9. Dxd5 0-0-0!
10. Lf4 Ld6

Wit moet hier heel goed op zijn tellen passen. 10 Lxd7 was al verliezend, na 10...Txd7 komt het zwartepaard vernietigend op d3.

11. Lxd7+

Wit besluit hier tot algehele afruil. Niet onverstandig! Bijvoorbeeld 11 0-0 Pf6 12 Lxd7 Txd7 13 Db3 Pf3! zwart staat heel goed.

11. Txd7
12. Lxe5 Lxe5
13. Df3 Pf6

Zwart heeft hier al duidelijk compensatie. Hij heeft gerocheerd, de open d-lijn waar hij meteen kan verdubbelen, en de beide lichte stukken zijn ontwikkeld. Wit kan niet kort rocheren vanwege de batterij op h2. Dit laatste tempoverlies kan de witte stelling niet meer hebben. Geboden was Pd2 gevolgd door de lange rochade.

14. h3?

14. Thd8
15. 0-0 Td3!
16. Df5+ Kb8

Heel listig.

17. Pa3
- 17.... T8d5!
18. Pb5 Lh2+
19. Kh1 Txf5
20. Pxc7 Lxc7 0-1

Wit lijkt de ontwikkelingsachterstand wat ingehaald te hebben maar... De witte dame gaat verloren na Lh2+. Er volgde nog:

In dezelfde ruilvariant speelde een witspeler tegen mij

6. Df3
- 6.... Pxd4
7. Dxd5 Pc6
8. Pf3?! Pf6
- 8.... Pf6
9. Dg5?! h6
10. Dg3 Dxc3??

Natuurlijk ook met de bedoeling Lf4

Zwart wint met Pf6 het tempo terug en komt beregoed te staan. Het best lijkt Lg5 De5+ met volkomen gelijk spel.

Ruilzucht. Zwart geeft het voordeel weg en na 11 hxc3 e5 ontstond een gelijke stelling. Meteen 10...e5 is veel sterker. De witte dame dreigt gevangen te worden, en wit is gedwongen tot een 'zet' als 11 h3. Op 11. Pbd2 volgt namelijk 11...Ph5! 12. Dh4 Pf4 13. Lf1 Le7 14. Dg3 Ph5 kassa! En op 0-0 volgt 11...Le7 dreigt Ph5 damewinst 12. Dxc7 Tg8 13 Dh6 e4 eveneens kassa. De enige variant die de moderne theorieboeken geven is de zet :

6. Pa3 a6
7. Pc2 Pf6
8. Pe3 e5!
9. dxe5 Pxe5
10. Lc2 Le6

waarna zwart iets beter stond in de partij Szell-Orso, Hongarije 1978.

Dit artikelje heeft onverwachts nog een staartje gekregen. De teamwedstrijd Fischer Z - US 1, die zo desastreus afliep voor de onzen, bood een kans om het zwarte wapen opnieuw te beproeven. Het resultaat moge duidelijk zijn! De witspeler is M. Veldt.

1. e4 c6
2. d4 d5
3. exd5 cxd5
4. Ld3 Pc6
5. c3 Dc7
6. Pf3

Deze zet is de natuurlijkste, maar geeft zwart de kans om de dame-loper in het spel te brengen en een gelijke stelling te bereiken.

- 6.... Lg4
7. Pbd2 Pf6
8. O-O e6
9. Tfe1 Ld6
10. h3 Lh5
11. Dc2 O-O

Ondanks de natuurlijke ontwikkelingszetten - zoals Euwe het ons geleerd heeft - staat wit niet overtuigend. Het paard op d2 en dus de lopers op c1 staan vast vanwege de simpele dreiging Lxf3. Wit besluit er wat aan te doen ten koste van zijn goede loper.

12. Pg4 Lg6
13. Lxg6 h7g6
15. Le3?! b5

Zwart heeft het initiatief al in handen. Het plan is duidelijk; een minderheidsaanval op de damevleugel.

16. Tc1?! Pa5
17. Ld2 [zie de punctuatie bij zet 15] Pc4
18. Tcd1 [verhindert Pxd2 gevolgd door Lf4. Zie ook de punctuatie bij zet 16]

18. ... Tac8
19. Lc1 b4
20. Dd3 bxc3
21. bxc3 Pb6

Wit staat slecht, de zwakte van pion c3 is structureel.

22. Pe5 Lxe5
23. dxe5 Ph7
24. Pxf7 Kxf7
25. Df3 Kg8

De grootscheepse ruilactie brengt natuurlijk geen oplossing voor het probleem c3. Het zal wel gewoon uit zijn.

26. Td3 Pa4

Het paard - en voor Coen Mekers het paardje - gaat de beslissing brengen.

27. Ld2 Pc5
28. Td4 Pe4
29. Tc1 Pxd2
30. Txd2 Dxe5

Nog steeds heeft wit de "anti-pion" c3 die binnen luttele tijd verloren ging. De witspeler rekte de strijd nog 14 zetten voor hij opgaf: 0-1

Ad Putter